

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Číslo (No.) 18.

Sobota (Saturday) 27. 4. (April) 1985

ARCIBISKUP JOZEF TOMKO, BÝVALÝ GENERÁLNÍ SEKRETÁŘ SVĚTOVÉ SYNODY BISKUPŮ JMENOVÁN KARDINÁLEM

Řím: Dnes ve středu v noci 24. dubna o svátku sv. Jiří nám telefonoval do redakce H.N. náš exilní Otec Jaroslav Škarvada, titulární biskup litomyšlský radostnou zprávu, že v úterý 23. dubna na svátek našeho sv. Vojtěcha jmenoval sv. Otec Jan Pavel II. - 28 nových kardinálů, mezi nimiž jsou dva Američané z New Yorku a Bostonu. Z čeho však měl nejupřímnější radost a proč nás vůbec volal je to, že sv. Otec nezapomněl ve své pastýřské starostlivosti na Československo, aby dal našim věřícím doma důkaz, že na ně myslí, že jsou blízcí jeho otcovskému srdci, že je chce utvrdit ve víře a dodat jim odvahu, aby se nebáli v současných těžkostech svou víru veřejně vyznávat jako jeho národní bratři v sousedním Polsku. Stalo se totiž, že když sv. Otec právě uzavíral jmenovací listinu nových kardinálů, dostal zprávu o náhlém úmrtí na srdeční infarkt. prefekta vatikánské Kongregace pro evangelizaci národů - (bývalá Kongregace propagandy). Tento úřad se v Římě vždy považoval za skoro nejdůležitější „hned po papeži“, a prefektu „Kongregace propagace víry mezi všemi národy“ se mezi římskými bohoslovci odedávna říkalo „rudý papež“ vedle toho Petrova nástupce v bílém šatě. Sv. Otec tedy po uvážení rychle rozhodl, že nástupcem prefekta Kongregace pro šíření víry po zemřelém kardinálu Ryanovi bude jmenovat J. Exc. arcibiskupa Jozefa Tomko, Slovák, odchovanec našeho římského Nepomucena v době, kdy tam byl i náš dnešní exilní Otec biskup J. Škarvada.

Na jeho místo generálního sekretáře světového synodu biskupů jmenoval sv. Otec Holanďana Schotte, a protože jen kardinál může

Papežská kolej Nepomucenum se zohradou u předu budovy.

být prefektem kterékoli římské Kongregace, jmenoval arcibiskupa Tomko kardinálem. Šéfem Kongregace pro šíření víry se stal arcibiskup Jozef Tomko s okamžitou platností, s prozatímním titulem pro-prefekta. V sobotu 25. května 1985, v předvečer Božího hodů svatodušního - (na neděli 26. května připadá letos svátek Letnic - „narozenin“ Církve sv.) - přijme všech 28 nově jmenovaných kardinálů v Římě u sv. Petra z rukou sv. Otce kardinálský biret a klobouk. Tím se automaticky stane první kardinál slovenského původu arcibiskup dr. J. Tomko i prefektem jedné z nejdůležitějších vatikánských Kongregací. Máme z toho všichni věřící exulanti upřímnou radost - (doma dozajista také) - a vypořádáme Njd. Otcí kardinálovi hojnost zdraví, Boží pomoc a požehnání do jeho odpovědné a ne zrovna lehké práce. Zároveň jej prosíme, aby svým křesťanským moudrým rozhledem do budoucna církve, zakotveným v pevné víře v Krista Zmrtvýchvstalého, pomáhal všemi svými schopnostmi a svěřenými dary svým bývalým spolužákům z Nepomucena a spolubratřím v biskupském svěcení, našim exilním Otcům biskupům Hrušovskému a Škarvadovi - k vzájemnému porozumění a účtě v duchovním setkání obou našich bratrských národů. Zvláště v tomto jubilejním roce 1100. výročí smrti sv. Metoděje, který se svým br. Cyrilem má zásluhu nejen o obrácení našich společných předků na víru Kristovu, ale i o jejich vstup do rodiny křesťanských kulturních národů. Budiž jméno Páně pochváleno za toto výmluvné Boží znamení doby k upřímnému setkání Čechů a Slováků ve společné tradici víry Cyrilometodějské k vzájemné účtě a spolupráci v úsilí o překonání a obrácení téhož nepřítele obou našich národů - bezbožického komunismu. Díky Vám, Svatý Otče Jane Pavle, za tuto jasnou „směrovku“!

Pavel Pecháček:

KONFERENCE O NÁBOŽENSKÉ SVOBODĚ NA STATE DEPARTMENTU

Na americkém ministerstvu zahraničí se konala dvoudenní mezinárodní konference o náboženské svobodě. Zahájení konference se zúčastnil i americký ministr zahraničí George Shultz, který ve svém projevu zdůraznil, že náboženské hodnoty jsou zárukou důstojnosti jednotlivce. Učí nás, že jsme všichni součástí lidského společenství a jsou zajištěni před relativizováním morálky a před nihilismem, jež ohrožují moderní svět. Ministr Shultz prohlásil, že náboženství inspiruje muže a ženy všech ras a všech národů. Je proto přesvědčen, že bývalé „moderní“ tvrzení z počátku našeho století - „v moderním věku vědy a rozumu není pro náboženství místo“ - je současnými fakty popřeno a vyvráceno.

Jedním z hlavních řečníků na konferenci ve velkém sále Státního departmentu, byl přední britský odborník na otázky východní Evropy, doktor Peter Reddaway. Po ukončení pódiové diskuse na téma „Podpora náboženských projevů ve východní Evropě“ jsem se nejprve dr. Reddawaye zeptal na závěry této diskuse a na smysl celé konference.

Dr. Reddaway řekl, že smyslem konference na americkém ministerstvu zahraničí je zhodnotit situaci v otázce náboženské svobody ve většině částí světa, a zvláště pak v těch oblastech, kde je náboženská svoboda ohrožena, anebo dokonce neexistuje. To znamená, že účastníci konference se zabývali především situací v komunistických zemích a v Třetím světě. Řada odborníků si připravila projevy o stavu věci v různých částech světa a

(Pokračování na str. 4)

Sloupek informací

o naprostém hospodářském a civilizačním neúspěchu téměř všech svobodných zemí „černého světadílu“ po jejich násilně vynucené „dekolonizaci“ před čtvrt stoletím.

Kolonizovat znamená původně pěstovat půdu - učit lidi lepšímu životu - civilizaci.

Dnes nikdo nepochybuje o tom, že snahy evropských kolonizátorů „civilizovat Afriku“ - neuspěly. Když před sto lety Evropané pronikli do tropické Afriky, našli tam velmi složitou mozaiku primitivních tribálních společností, zajišťujících si živobytí lovem divoké zvěře nebo ryb, sbíráním divokých plodů, nomádkým chovem dobytka a primitivním zemědělstvím. Někde našli už organizované království s komplikovanou administrací a poměrně pokročilými civilizacemi v předpisemném stadiu. Nikdo tam však nebyl schopen účinně se postavit proti evropskému pronikání a proti konečnému rozdělení černé Afriky v evropské kolonie. Angličtí, francouzští, portugalské, španělští, němečtí, holandské (v JAR) a belgičtí kolonizátoři chtěli změnit tamní politické a sociální struktury. Těžili tamní přírodní bohatství většinou ve svůj prospěch, a ve jménu kulturně-náboženského pokroku, ekonomického rozvoje a průmyslové revoluce se pokoušeli zavádět tam své vlastní společenské struktury. Po

roce 1950, udělení svobody Indii a Izraeli - oťrásl africkým kontinentem uragán, požadující osvobození kolonií. Toto hnutí nevyšlo původně z afrických zemí, ale z OSN, kde SSSR brzy „zdomácněl“, tím, že mu USA přiznaly bez debaty tři hlasy v generálním shromáždění - za Rusko, Ukrajinu a Bělorus. S Hitlerem kompromitovaný Molotov a po něm Wyšinskí se dovedli velmi rychle v OSN „orientovat“, a na místo debat o mírové smlouvě po 2. světové válce, zavedli v OSN debaty o dekolonizaci Asie a Afriky, o nichž věděli, že USA - (bývalá anglická kolonie) - jim nebudou moci dost dobře oponovat se svým ideálem o „sebeurčení“ národů. Chtěli prostě získat čas k strávení obsazených zemí na Baltu, ve východní a střední Evropě, k vybudování sovětské armády a ekonomie, a zatím „zabavit“ světové mínění dekolonizací Asie a Afriky, aby nemělo čas se zajímat o situaci v zemích, uchvácených násilím, lží a podvodem v sovětské zájmové sféře - až po únorový puč v Československu r. 1948. A západní demokracie - s USA v čele, Sovětům na tento „trik“ slepě nalétly. V tom tkví kořen celé t.zv. „studené války“ a

guerilových „národních osvobozovacích válek“ během celých čtyřiceti poválečných let.

Evropané začali tehdy provádět své ekonomické a sociálně-politické změny ve svých koloniích ve větším měřítku; byli však v OSN donuceni své kolonie opustit a přenechat Afričanům péči o zbudování politických, státních a hospodářských struktur, které pro ně Evropané sice po „evropsku“ vymysleli a snažili se je uskutečnit, ale - práce chvatná - málo platná! Na mnohých místech Afriky se tyto snahy setkaly a dodnes setkávají s neúspěchem; africké „nedokolonizované“ země upadají postupně do stavu anarchie a ekonomické bídy. Vyskytly se hlasy zastávající názor, že by bylo možná lépe nechat mnohé kraje tropické Afriky vrátit se ke své dřívější subsistenční ekonomii a tribálnímu životu. Návrat do minulosti se však zdá být nemožným; nikdo se nechce vrátit ke starému způsobu života a každý chce užívat moderního pohodlí a moderních vymožeností, k nimž černoši „přičuchli“. Na druhé straně se však modernizace mnohdy zdá být úplně neuskutečnitelná. - Koloniální mocnosti se jistě dopustily osudných chyb. Tak např. stanovily hranice svých držav bez ohledu na tribální rozvrstvení obyvatel. Tento omyl pak přivedl do pokoloniální Afriky různé válečné konflikty. Stačí připomenout krvavou bifafranskou válku v Nigerii, válku uvnitř Habeše mezi Habešany a Somálci v Ogadenu a mezi Habešany a Eritreji na severu, občanskou válku v Čadu, boje v Zairu po odchodu Belgičanů, vnitřní boje v Ugandě a v Zimbabwe, a také stále trvající boje o bývalou Španělskou Saharu. V mnohých částech tropické Afriky vlády a administrace zemí nemají dosud skutečnou moc nad celým územím své země; jejich moc sahá pouze do větších měst a do vzdálenosti několika mil v jejich okolí. Jinde vládne v zemi plná anarchie. Vojáci, špatně placení svou vládou, často plení venkov a pod záminkou „vybíráni daní“ kradou vše, co je možno ukrást.

- Dnes je Afrika podrobena zvláštnímu modernímu vydírání, jehož se v tak neomažené míře nedopouštěli ani Římané ve svých koloniích. Různé pokročilé země - zejména Sovětský svaz, Kuba, Spojené státy, Izrael, Francie a Anglie - prodávají dnes chudým a zaostalým africkým zemím nesmyslná množství moderních zbraní, prodlužující tamní války a ochuzující tribálně rozdělené země o peníze, jichž by lépe

užily ke svému ekonomickému rozvoji. Tak např. dnešní Habeš, která nevlastní ani jediný traktor a není schopna postarat se o 7 milionu svých hladem postižených občanů, má několik motorizovaných a obrněných divízií s celou stovkou moderních bojových letadel. Polovina habešského lidu musí plovat celé dny pěšky než dospěje k nejbližší sjízdné cestě. - Ani velká zahraniční výpomoc v po-koloniální době nezachránila Afriku před hladem, ačkoliv tato výpomoc (počítaná na hlavu) - byla vyšší než kdekoli jinde na světě, větší než Marshallův plán pro Evropu, a dvakrát vyšší než v Asii. Silně se pochybuje o tom, že by se Afričtí dali pomoci, i kdyby tato výpomoc byla ještě více zvýšena. Vlády afrických zemí totiž užily výpomoci od svých bývalých kolonizátorů i od jiných zemí nesprávně. Namísto, aby se staraly o své zemědělství a tak v první řadě zajistily obživu svých obyvatel, investovaly poskytnuté finanční prostředky na prestyžní projekty, presidentské a vládní paláce ekonomicky nesmyslné, na zbudování průmyslových podniků, které byly špatně pojaté, ekonomicky nevýnosné, anebo v africké realitě neměly pražádného smyslu, protože chybějí odborné síly, které by výrobu vedly. Nerozumnou urbanizací se vylidnil venkov; tamní lidé, kteří se živili subsistenčním zemědělstvím, se v naději na „lepší život“ nahnuli do „elektricky osvětlených“ měst, kde však pro ně nebyla práce, a kde tedy museli žít v bídě. Zatímco v roce 1960 - (kdy dekolonizace byla v plném proudu) - byla v tropické Africe pouze tři milionová velkoměsta; dnes jich tam už je 28.

Také celá zemědělská politika tamních vlád byla úplně pochybená. Za peníze bylo ihned zaváděno moderní zemědělství, potřebující vysokou technologii, chemická hnojiva, odhmyzovací prostředky a cizí vedoucí odborné síly; záhy však chyběly prostředky na pokračování v těchto nepromyšlených iniciativách. Přitom dosavadní tradiční zemědělství domorodců,

poskytující potřebné potraviny všem, bylo zanedbáváno a nečinilo žádné pokroky směrem k modernizaci. Vlády daly tomuto primitivnímu zemědělství ránu milostí navíc tím, že nadiktovaly farmářům velmi nízké ceny za jejich zemědělské produkty.

Toto učinily proto, aby se „zavděčily“ městskému obyvatelstvu „laciným živobytím“, protože velmi dobře vědí, že spokojenost obyvatel jim zaručuje „mír v zemi“ a udržení se u moci. Navíc tyto vlády uměle udržují přehnanou mezinárodní hodnotu měny svých zemí, aby mohly dopravovat do ciziny za své skrovné zdroje potraviny, které pak subvencují a prodávají levně městskému obyvatelstvu. Tak domácí zemědělci, bídně placení, nejsou ničím povzbuzováni ke zvýšení své produkce, ale spíše jsou od ní odrazováni, a odcházejí do měst. Proto dnešní Afrika není schopna uživit své obyvatelstvo, ačkoliv v koloniální době bylo všeho dostatek a zbylo ještě na vývoz! Celkem 22 zemí je dnes aspoň zčásti postiženo ještě navíc katastrofálním suchem! Chybějí finanční prostředky na umělé zavodňování příliš suchých pozemků. Nerozumným kácením lesů byly rovněž znehodnoceny mnohé pozemky a zároveň vymizelo potřebné palivo pro topení a přípravu pokrmů. Produkce potravin přepočítaná na hlavu, klesá rok od roku. Příčinou toho je nejen vadná zemědělská politika, nýbrž i příliš vysoká porodnost v tropické Africe. Podle zprávy FAO - (úřadu Spojených národů pro zemědělství a obživu) - v celé dnešní Africe obyvatelstvo vzrůstá o 3 % ročně, zatímco produkce potravin vzrůstá pouze o 1,5 %. V tropické Africe už po několik let produkce potravin „per capita“ klesá o 1 % ročně. Od r. 1969 až dosud produkce potravin klesla v býv. francouzském Kongu o 19 % a v Zairu, býv. belgickém Kongu o 13 %. - Civilizovaný svět může sice dnes pomoci Africe v případech naléhavé potřeby dodávkami potravin pro tamní hladovějící lidi, avšak

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

RÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30,00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem
ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

April 27, 1985 — Vol. X, No. 18.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluhu český
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropská speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

...jak vzniká anekdota

Přál si Jan Landovský, abych si vymyslel nějakou anekdotu. Na našince. Ale poněvadž své přání vyslovil a nenapsal, není jasno, měl-li na mysli našince či

Našince. Leč je to fuk - oboje je nemožné. Anekdota se nedá vymyslet. Anekdota vzniká.

Čtenářstvo upozorňuji, že během mé dvanáctidenní anabáze po JAR vznikla celá řada anekdot na našince i Našince a všechny budu vyprávět ve zvláštní příloze časopisu Reportér č. 3, které vyjde koncem května - toto číslo Reportéra lze

SLOUPEK INFORMACÍ (Dokončení)

není schopen žít tamní hladové obyvatelstvo do nekonečna. Africké země - stejně jako ostatní země Třetího světa - se v této věci budou musit v první řadě spoléhat samy na sebe. Proto budou musit soustředit své snahy v první řadě na rozumnou zemědělskou politiku a na zvýšení produkce potravin pro své obyvatele. Nikdo jiný to nemůže za Afriku vykonat! Afričtí diktátoři a soudruzi vládcové budou musit zanechat „nafouklé“ stavby svých prestižních projektů a vzdát se snů o snadné a rychlé industrializaci a začnout opět dipěstovat maniok, kukufici, rýži, obilí a brambory. Také by bylo třeba zastavit všechny války na africkém kontinentě, v nichž hraje hlavní roli SSSR.

Na poslední schůzi delegátu zemí „Organizace africké jednoty“ nigerijský národohospodář Peter Onu, zatímtní generální tajemník této organizace, řekl přítomným bez obalu: „Afrika právě prochází dobou dosud nikdy nevidaného socio-ekonomického poklesu a všeobecného úpadku prakticky ve všech oborech.“ - Afričané by měli uvážít jeho slova, probudit se ze své otrockosti a soustředit svou pozornost a energii na řešení problému obživy svého obyvatelstva a ne na zvučné, avšak nic neříkající rezoluce a na plané horování proti jihoafrickému rasismu.

Jak z toho?

Jen svorností a odhodláním Západu je třeba!

Zastavit expanzi sovětského komunismu tam, kde dnes doléhá nejzúfivěji. Spojit pak všechny demokratické země v pomáhání k odstranění bídě ze světa, aby komunismus pozbyl u chudých mas svou lživou přitažlivost a neprodat SSSR ani hřebík a tím méně libru obilí a kompjútry! I soudruh Gorbačov by pak byl v tízkách a marxismus by zahodil.

objednat v redakci Našince!

Jak tedy vzniká anekdota:

Když jsem s režisérem Gil-larem dopsali kriminalistický případ ze seriálu „Padělané vraždy“ o tom, jak nám v Sarajevu zabili Ferdinanda, spokojeně jsem vydechl a jen tak pro naše pobavení jsem pravil: /V té době byly v módě anekdoty o rybáři a zlaté rybce, která mu splní tři přání, když ji pustí./

„Chytil rybář zlatou rybkou a zlatá ryбка ho prosila, aby ji pustil - že mu splní tři přání. Rybář hodil rybkou zpátky do vody, zamyslel se a zatoužil, aby se ráno probudil jako majitel šlechtického zámku, aby jej ráno probudila polibkem krásná hraběnka a aby byl slavný. Ráno se probudil - kouká: leží na posteli s nebesy, sklání se nad ním krásná hraběnka v negligé a říká: „Vstávej Ferdinand! Musíme jet do Sarajeva!“

Vyprávěl jsem tuto epizodu ve své relaci Co tomu říkáte, pane Škutino na vlnách rozhlasové stanice Svobodná Evropa. Za dva měsíce otiskl Dikobraz, ústřední to satorický orgán Ústředního výboru KSC v rubrice nejlepších anekdot zaslanych čtenáři, tuto anekdotu doslova. Dokonce i s mým charakteristickým slovosledem vyprávění. Za měsíc byla anekdota otištěna znovu jako nejlepší vtip minulého měsíce.

Dodnes nevím jestli to nebyl nejlepší vtip hlavně proto, že jej čtenář vyslechl ze Svobodné Evropy, čímž Dikobraz potvrdil zdeuředně, jak hojně je radio Svobodná Evropa posloucháno v ČS/SR.

Vladimír Škutina

OHLASY, OZVĚNY...

V pátek 15. března a v neděli 24. března jsem z hloubi duše děkoval dvěma československým institucím: Masarykovu I. státnímu reálnému gymnasiu v Křemencově ulici v Praze a Komunistické straně Československa. Té

první za to, že Vladimíra Škutinu v Československu vyc-hovala a té druhé za to, že ho z Československa vyhostila.

Obě tyto instituce tedy svým dílem přispěly k tomu, že jsem se mohl výtečně pobavit českým humorem i když v Československu nežiji.

Tedy: vřelé díky Křemencárno, ještě vřelejší díky KSC a vůbec nejvícejší díky Vám, Vladimíre Škutino, za to, že jste k nám přijel a mě a ostatní výborně pobavil, i když jste na hlavě tu zahrádku neměl.

Petr Foukal Johannesburg

Litoval jsem, že jsem tam nebyl, když se pak ještě druhý den účastníci smáli a vyprávěli mi, jaké to bylo. Ale po zkušenosti s oním americkým profesorem, který dvě hodiny četl cosi z knihy, kterou bychom si mohli v klidu přečíst doma, jsem se zařekl, že už na žádný podnik SVU nejdu. Musíte příště přesně napsat, who is who a o čem bude vyprávět - a ne číst. Nemohli byste pana Škutinu pozvat znovu? Ted' už víme, že bychom si to nenechali ujít.

V.T. - Kapské město

Mé srdce se potěšilo posloucháním pražské češtiny pana Škutiny. Češtiny zvučné, vtipné, která nedoznala změny ani působením rusismů, germanismů a jiných ismů. Povídaní o československém tamzemsku a jeho /švýcarském případně evropském/ tuzemsku v našem jihoafrickém jinozemsku je takový podivný galimatijáš, ale jen pro nezasvěcence. Kdo zná a je připraven chápat všechna ta ostatní onazemska, tomu je při tom povídaní moc dobře, i když snad trochu smutno.

Jarka Smrčková

...Než přijel, sedávali jsme v hloučku a mudrovali: o čem ten člověk bude dvě hodiny povídat, jak si myslí, že nás

neublíží, ale člověku pomůže. Nebyla to tedy jenom legrace, i když jí bylo hodně.

Bylo to vyprávění vážné i smutné. Mám obavy, že jsme nezapomněli jenom na umění vyprávět, a doufám, že nám vystoupení pana Škutiny dukladně osvěžilo paměť.

Václav Kufit

**

Když jsem si přečetl o chystaném vystoupení pana Škutiny, rozpoutal se ve mně vnitřní boj. Mé lepší já tiše šeptalo: „Na to musíš jít! Bude to legrační, uslyšíš řadu nových věcí, v mnohém se poučíš a navíc podpoříš dobrou věc.“

Do toho hulákalo mé horší já: „Že by ses na to nevykašlal. Ten člověk není ani herec, ani muzikant - co ti tam může celý večer vykládat? Kup si raději za ušetřené peníze lahev a budeš na tom líp!“

Poslechl jsem - zcela vyjmečně - své lepší já a dobře jsem udělal. Slyšel jsem nové věci, v mnohém jsem se poučil, ale hlavně jsem se bavil. Při rozhodování zda jít či nejit na druhé vystoupení pana Škutiny, mé horší já už ani nemuklo. Ted' mi jen vrtá hlavou, jak to ten pan Škutina dělá. Není ani herec ani zpěvák, ale dovede udržet pozornost pár set lidí jakoby seděl v kruhu známých a „jen tak poslouchal řeči“.

Pane Škutino - za sebe a za své přátele - díky Vám za dva moc pěkné večery. Až zase přijedete mezi nás do Jižní Afriky, dopovíte nám to, co už jste nestihl - o Janu Werichovi, Vlastovi Burianovi a taky to, jak se dělá ta filmová veselohra. Máme schované lístky a přijdeme o něco dřív. Co tomu říkáte?

Jiří Pechouš, Pretoria

OBLASTNÍ VÝBOR ČSL. NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
pořádá
27. dubna 1985 v 7:00 hod. večer
v sále chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave.

VEČER HUMORU A LEGRACĚ s Vladimírem Škutinou

PŘIJĎTE SE ZASMÁT, POBAVIT A POSLECHNOUT SI ÚPLNĚ NOVÝ PROGRAM

K dostání občerstvení, pečivo, káva a nápoje.

DAR \$5.00

Vstupenky v předprodeji v Berwynu v obchodě p. F. Pancnera a Cihak World Travel, Inc.

Kašpárkovo loutkové divadélko,
 v sobotu 27. dubna 1985
 ve 4 hod. odpoledne
 v Masarykově škole
 5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek, klani se vám Kašpárek!!

DOBA VELIKONOČNÍ

ČTVRTÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — přived' nás k účasti na nebeských radostech. — Vždyť i slabé stádeček má vejít tam, — kde je předešel jeho vítězný pastýř. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOSTOLŮ (Sk 13, 14, 43-52)

Pavel a Barnabáš šli z Perge a dostali se do Antiochie v Pisídií.

Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Přišlo za nimi hodně židů a pohanů, kteří ctíli Boha. Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrni Boží milosti.

Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechno Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči.

Tu Pavel i Barnabáš jim řekli otevřeně: "Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale protože ho od sebe odmítáte a nepokládáte se za hodné věčného života, obracíme se k pohanům. Neboť tak nám to nařídil Pán: 'Určil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.'" Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili slovo Páně. A přijali viru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině.

Židé však poštváli zbožné ženy z vyšších vrstev a představitelé města vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si na svědectví proti nim setřásali prach z nohou a odešli do Ikónia. Učedníci však byli plni radosti a Ducha svatého.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 7, 9, 14b-17)

Já Jan, viděl jsem veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, plemen, kmenů a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou.

A jeden ze starců mi řekl: "To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení: roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi. Proto jsou před Božím trůnem a ve dne a v noci mu slouží v jeho chrámě. A ten, který sedí na trůně, se k nim oněší a bude s nimi bydlet. Už nikdy nebudou mít hlad ani žízeň, nebude už do nich bít slunce ani jakýkoliv jiný zář, protože Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody. Bůh sám jim setře každou slzu z očí."

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 10, 27-30)

Ježíš řekl: "Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život; navěky nezahynou a nikdo je z mé ruky nevyrvá.

Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a z Otcevy ruky je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme."

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domů či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMIR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Profesor Václav Černý oslavil osmdesátiny

V úterý 26. března t.r. se dožil v Praze 80 let universitní profesor Václav Černý, jehož názory na TGM z jeho „Paměti“ jsme otiskli v minulém vydání H.N. Prof. Černý je osobnost, která se významně zapsala do kulturního a veřejného života Československa od 30. let po dnešek, pokud nebyl umlčován censurou nacistů a později vládnoucím režimem komunistů. Václav Černý se však zároveň zapsal i do současné kulturní historie světové svou činností vědeckou. O tom svědčí jeho habilitace na universitě ve švýcarské Ženevě, kde byl zároveň československým sekretářem Institutu slovanských studií, dále řada čestných hodností udělených universitami ve Francii a také členství Královské španělské akademie v r. 1965. Ve stopách svého učitele F.X. Šaldy, kterého vystřídal na Karlově universitě jako profesor srovnávacích literatur, vycházel Černý z literární kritiky a historie, ale svým přístupem k literatuře byl neustále přiváděn k zájmu o širší souvislosti a podmínky kulturního života a života veřejného vůbec. Nedávno o tom mezi jiným vydala svědectví kniha „Masaryk - Beneš - hrad“. Její autor Dr. J. Pecháček se nejednou ve svém

komentáři opírá o pozorování a názory Černého.

Druhou stránkou Černého zájmu o život ve společnosti a státě je důraz, který klade na plnou svobodu a plné uplatnění jednotlivce. Tento důraz se projevoval nejen v jeho často subjektivně vyhraněných stanoviscích, ale přiváděl ho také k vědomí odpovědnosti a přímé účasti na událostech, zvláště když svoboda Československa byla ohrožena v samých základech. Na nacistickou okupaci odpovídal podzemní činností, která byla v r. 1945 vyznamenána Československým válečným křížem. Po druhé světové válce patřil k těm, kdo svými polemikami a kritikami se brzy po osvobození stali cílem organizovaných útoků z posic komunistické strany. Proti Černému vystoupil sám tehdejší šéfredaktor Rudého práva Gustav Bareš - dokonce byla přizvána i pomoc z SSSR. Podobně byly proti němu organizovány po únoru 1948 provokace komunistických studentů v jeho přednáškách na Karlově universitě, až musel přestat přednášet a byl vyloučen z university. V té době se již ani veřejně v tisku proti útokům bránit nemohl.

Uvolněná situace zvláště v letech šedesátých mu znovu částečně umožnila publikovat, především práce vědecké. Dříve než byl znovu umlčen stačil ještě vydat jednu ze svých posledních publikací - jako výsledek uvol-

Konference o náboženské svobodě na State departmentu (Pokračování ze str. 1)

potom vždy byla diskuse, již se účastnilo téměř 300 expertů z mnoha zemí. Také přednášející přijeli do Washingtonu z mnoha míst, takže se dá vskutku hovořit o mezinárodní konferenci. Přednášky a pódiová diskuse na téma „Podpora náboženských projevů ve východní Evropě“ se zabývala zvláště problémy v SSSR a východní Evropě. Prvním přednášejícím byl sám dr. Reddaway. Zabýval se způsoby, jakými cestami by se měly snažit jednotlivé křesťanské církve a židovské organizace na Západě navazovat vztahy s křesťany a Židy v SSSR. Zabýval se hlavně principy, jež by přitom měly tyto západní skupiny dodržovat, to jest být otevřené a nezatajovat skutečnou situaci na Východě: pozorně ji studovat, závěry podrobně zveřejňovat a pokoušet se udržovat společenství a přátelství s jednotlivými věřícími v komunistických zemích především osob-

ními návštěvami a - pokud je to možné - i písemným stykem. Doktor Reddaway ovšem také poukázal na velký problém diplomatických vztahů s oficiálními představiteli církvi východního bloku. Podle jeho soudu by západní církevní představitelé měli být velmi opatrní, neboť třeba vedoucí církevní představitelé v Sovětském svazu jsou vybíráni mnohem spíše státem než církvemi, takže pak také svými prohlášeními reprezentují více zájmy státu než církve, které stojí oficiálně v čele. Z toho důvodu nejsou v mnoha případech svými věřícími příliš respektováni. V některých oblastech jsou dokonce církve rozděleny do dvou skupin a to právě pro otázku postoje církevních představitelů ke státu: pro bibliickou otázku jak daleko jít v zásadě - „dávati císaři, co je císařovo“. Profesor Bohdan Bociurkiw z Ottawy, který právě působí na Mezinárodním vědeckém středisku Woodrowa Wilsona ve Washingtonu, měl vynikající projev o politických a sociálních souvislostech, za nichž žijí a působí věřící v SSSR. Profesor Bociurkiw se také zabýval něk-

Prof. Václav Černý
*26.3.1905 v Jizbici u Náchoda.

né situace „Pražského jara“ - knihu nazvanou „Slovník pětadvacítí“. Tady shromáždil literární práce svých generačních druhů, s kterými sdílel kdysi v Kritickém měsíčníku - stejně jako později - názory na právo svobodného projevu a osobního vyjádření lidského i uměleckého. Proto se tam setkáváme mezi jinými i s autory, kteří byli po roce 1948 vyloučeni z možnosti tisknout nebo dokonce vězněni, jako F. Křelina, J. Knap, Z. Kalista, J. Kostohryz, V. Renč. Černého činnost není možné charakterizovat pouze po přečtení jeho Pamětí, které jsou dnes nejdostupnější, protože vycházejí v exilu. Není v nich také téžisti Černého práce. Ta je na půdě studia literatury. U příležitosti Černého osmdesátin dostalo se této činnosti kritického zhodnocení osobou nejpovolanější profesorem R. Wellkem. V Prom-

terými právními aspekty tohoto stavu. Anglický profesor Oxfordské univerzity, Martin Gilbert - (mimočodem také oficiální životopisec Winston Churchilla) - hovořil o trpké situaci sovětských Židů zvláště pak těch, kteří se chtějí vysťahovat do Izraele a ve velké většině je jim odmítáno vysťahovalecké vízum. Prof. Gilbert uvedl mnoho osobních příkladů z vlastních cest do SSSR a svých telefonních rozhovorů se sovětskými Židy.

Své zkušenosti pak dal do souvislosti s mezinárodním vývojem, zvláště s helsinským procesem a vyzval k zvýšenému úsilí o prosazování plnění helsinských dohod v příštím desetiletí. Prof. Gilbert vyjádřil naději, že pokud si v tomto ohledu Západ povede lépe než v prvním desetiletí od podpisu dohod, mohl by do r. 1995 odejít ze SSSR či jiných komunistických zemí každý, kdo by si to přál. Poté jsem se doktora Reddawaye zeptal na jeho názory na náboženskou situaci v zemích východní Evropy.

(Dokončení příště)

ěnách - orgánu SVU - vyšla Wellkova přednáška „Václav Černý“, z které vybíráme několik základních myšlenek.

**

Česká memoárová literatura není hojná. Nedávno však byly z Československa propašovány dvoje paměti, které by tam nemohly vyjít a které byly vydány Nakladatelstvem 68 v Torontě. Mám na mysli „Československo, můj osud“ od Prokopa Drtiny ve čtyřech nevelkých svazcích a „Paměti“ Václava Černého ve třech svazcích - obojí shodou okolností paralelní a přitom odlišné...

Memoáry Václava Černého jsou pamětmi učence, který za nacistické okupace hrál významnou roli v podzemním hnutí odporu a ke konci války byl uvězněn. Po komunistickém převzetí moci byl pronásledován pro své protikomunistické názory. V roce 1939 přišel o své místo, když okupanti zavřeli vysoké školy; v roce 1949 mu nebylo dovoleno přednášet; v roce 1952 byl nadto zatčen, držen tři měsíce ve vyšetřovací vazbě, neustále podrobován výslechům a pak poslán do pankráckého vězení kde strávil šest měsíců, než se jeho případ dostal před soud. Po smrti Gottwalda a Stalina byl pro nedostatek důkazů osvobozen. Když se však snažil vrátit se na univerzitu, ponížili ho a degradovali: nejdříve na pracovníka v Ústavu pro lidovou píseň, později jako podřízeného pracovníka v Kabinetu pro moderní filologii a konečně v Ústředním archívu. Během Pražského jara získal zpět své postavení na univerzitě, ale v roce 1969 jej byl opět zbaven a dán do penze. Třikrát přišel o své místo pro politické důvody. Není tedy divu, že jeho memoáry mísí - jak sám jasně vidí - osobní vzpomínky s úvahami o historii a s historií politikou i literární...

Černého memoáry, jakkoliv pevně kotví ve své době a obrážejí osud a neštěstí národa, jsou však především živou autobiografií. Existují tři svazky: Paměti I. Pláč koruny české, a Paměti IV. Je mi záhadou, jak může být poslední svazek označen jako IV. Mezi svazkem Pláč koruny české, který se zabývá nacistickou okupací a končí osvobozením v roce 1945, a mezi svazkem IV, který zahrnuje dobu mezi rokem 1945 a 1968, není časové mezery. Ale ať už je to jakkoliv, svazek I vypráví živě o tom, jak byl Černý v šestnácti letech poslán do Dijonu ve Francii na francouzské lyceum. Černý popisuje striktně reglementovaný život s odstupem, ale uzavírá, že pro-

žitek francouzské literatury a výchovy měl v jeho dalším životě rozhodující vliv. Omezení ho ovšem iritovala a po návratu do Prahy, kde v letech 1924 až 1929 studoval francouzskou a českou literaturu, se za ně odškodnil - žil studentský život po kavárnách a levných bytech a seznámil se se všemi literáty té doby. Jeho velkými učiteli a vzory však byli T.G.Masaryk, kterého vídal jenom zdálky, a kritik F.X.Šalda - dva intelektu protikladné a stojící na opačných stranách. Černý oceňoval Masaryka vysoce jako sílu politickou a mravní, ale ve věcech historie, kultury a literatury stál na straně Šaldově...

Černý může být na své dílo hrdý ať jako badatel, který pracoval za obtížných podmínek, či jako bojovník za svobodu. Když říká, že „svoboda je můj pud nejsilnější a můj talent největší“ (I, str. 85), není to prázdná sebechvála. Politicky byl Černý za svých studentských let socialistou a sympatizoval s komunisty. Stal se vydavatelem časopisu Host, který byl orgánem Devětsilu, skupiny v níž byli Nezval, Seifert, Hora a další komunističtí básníci a jejich soupoutníci. Černý si však udržel odstup, protože si byl vědom represivní kulturní politiky Stalinova režimu a kromě toho měl i jiné lásky: Karla Čapka a některé katolické básníky v Čechách i ve Francii. Když mu bylo dvacet tři, dosáhl doktorátu. Učil potom jeden rok na reálce v Brně a na filozofickou fakultu pohlížel s nechtí. Arne Novák jí neunikl. Chopil se pak návrhu ministerstva školství, aby se stal tajemníkem Slovanského ústavu v Ženevě, což bylo místo placené Prahou. Černý dobře popisuje ženevskou scénu: lingvistickou skupinu včetně Rusa Sergeje Karcevského, Masarykovu mladší dceru Olgu Revilliodovou, kterou vidí jako karikaturu jejího otce, město i jeho duchovní klima. Černý byl v Ženevě neobyčejně úspěšný. Na základě francouzsky psaného rukopisu „Essai sur le titanisme romantique“ byla mu udělena venia docendi a dostalo se mu titulu docent libre. V roce 1934 vzal rukopis s sebou zpátky do Prahy a předložil jej jako habilitační práci pro srovnávací literaturu u Saldy. V roce 1936 začal přednášet a kromě toho také napsal menší, zdaleka ne nekritickou studii o Karlu Čapkoví a „Esej o básnickém baroku“. Ve světě literatury a žurnalistice znal kdekoho. V roce 1936 se stal literárním redaktorem deníku Lidové noviny. V roce 1938 založil časopis Kritický měsíčník, který

dosáhl neslýchaného počtu dvaceti tisíc předplatitelů. Také dojížděl do Brna, kde přednášel francouzskou literaturu. Černý končí první svazek chvalozpěvem první republiky, její stability, její literatury, její literární vědy a kritiky. Vidí ji jako zlatý věk moderní české historie. Nelze popřít, že tak se to jeví ve světle hrůz, které následovaly: nacistická okupace a komunistický režim teroru...

Černý byl hořce zklamán nejen Mnichovem, ale ještě víc nehrdinským a neobratným podlehnutím v únoru 1948. Soudí nekomunistické strany a politiky přísně a myslím si, že je soudit často i nespravedlivě. Co mě však nejvíc zaujalo, je jeho popis převzetí moci na filozofické fakultě: zrušení akademické svobody, hrůza, kterou šířili komunističtí studenti, režim, který Černý nazývá klukokracií, oficiální podpora otravování, špehování a denunce učitelů, psychologie strachu, že by mohl ujet vlak, která změnila loajalitu profesorů takřka přes noc, a vina, kterou Černý připisuje ministru školství Zdeňku Nejedlému, novému rektoru univerzity Janu Mukařovskému a novému děkanu Bohuslavu Havránkovi. Oba rychle konvertovali ke komunismu. Černý soudí všechny tři tvrdě z mravního hlediska: Zdeňka Nejedlého jako starého fanatického komunistu, který se opil téměř absolutní mocí, Mukařovského a Havránka jako chameleóny bez jakýchkoliv skrupulí...

V závěru se pokusím podat velmi stručně svůj vlastní úsudek o Černého literárně historickém a kritickém díle. Není to dílo ad hoc. Recenzoval jsem jeho první knihu Essai sur le titanisme romantique v Listech pro umění a kritiku (III. 1935, str. 430-443) před čtyřiceti devíti lety.

Příznivě jsem hodnotil Černého rozsáhlé zkoumání pojmu nadčlověka a revolty člověka proti řádu světa, jak je podává většinou románská literatura, ale také Byron, Shelley, Goethe, ba i Arnold a Tennyson. Měl jsem jisté výhrady proti omezení knihy na básnické texty z doby mezi 1815 a 1850 a zdálo se mi, že autor příliš zdůrazňuje kontinuitu Osvícení a romantického titanismu. Po válce jsem napsal stručnou kritiku jeho Staročeské

milostné lyriky, knihy, kterou Černý napsal během války před koncem 1942 a kterou mohl publikovat až v r. 1948. Zdá se mi, že je to skutečně zasvěcená srovnávací studie, která ukazuje vztah mezi českou dvorní lyrikou a poezií trubadúrskou, italským dolce stil nuovo a německým minnesangem. Je to Černého nejlepší příspěvek k literární historii...

On sám si nejvíce cení své práce o baroku, která jde zpět až k ranému Eseji o básnickém baroku (1937), v níž se výtečným způsobem analyzuje základní motiv: syntéza senzuality a mysticismu. První strana silně zaujme vyprávěním o francouzském cestovateli, Le Président de Brosses, který k Berniniho soše sv. Terezy z Avily v kostele Santa Maria della Vittoria v Římě poznamenává: „...jestliže toto je božská láska, pak já sám ji dobře znám.“ Na neštěstí však potom následuje přehled učebnicových informací o objevitelských cestách o humanistech a o renesanci. Ale Černý byl mezi prvními, kdo se snažili o uznání baroka ve francouzské literatuře, a na toto téma psal několikrát, korunuje své archivářské dílo objevem

neznámé Calderónovy hry El Gran duque de Gandia (1963), kterou našel v knihovně ve Mladé Vožici. Objev mu vysloužil členství ve Španělské akademii a mnohá pozvání na kongresy. Nikdy mu však nebylo dovoleno vycestovat, dokonce ani do východního Berlína nebo do Bělehradu, s jedinou výjimkou tří denní návštěvy ve Vídni v roce 1964, aby se mohl zúčastnit premiéry Calderónovy hry. Řekl bych závěrem, že Černý je vynikající literární historik, zejména pokud jde o středověké a barokní období. Nezdá se mi však, že byl stejně dobrým kritikem. Má nepochybně zásluhu jako vykladač existencialismu a mnoha francouzských autorů od Montaignea po Claudela. Líbila se mi jeho knížečka o Karlu Čapkoví. Napsal mnoho živých polemických článků a kritik a vedl v Praze statečný boj...

Náš obdiv k odvaze a otevřenosti Černého může jen zvýšit respekt, který máme pro jeho literárně kritické úfio, jež vzniklo v nepříznivých podmínkách finančních i pracovních, na Západě prostě nepředstavitelných. Můžeme mu jen přát „ad multos annos“.

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podarilo se nám koupiti celou kolekci "ČESKA" jemně broušeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Blahopřání ku Dni matek v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě ve velkém výběru.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠŤALOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilkou a peněžní poukázkou vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Z KRIZOVÉ CESTY JANA PAVLA II.

(5. a 8. zastavení.)

V...Kdo nebere svůj kříž a mě nenásleduje není mě hoden" (Mt 10,38).

Simon Cyrenský nechce nést kříž spolu s Ježíšem. Nechce být „hoden“, nevidí nic důstojného v tom, že nese kříž spolu s mužem, odsouzeným k smrti kříže.

Vojáci ho tedy donutí (Mt 27,32). Nese kříž z donucení.

Jak snadno se může každý z nás rozpoznat v tomto Šimonovi! Člověk přehá před křížem. Nechce mít „malou část“ na utrpení. Nechce zakusit ponižení.

A přece byla nutná křížová cesta, aby Ježíš Nazaretský mohl hlásat radostnou zvěst o utrpení až do konce. Simone Cyrenský, buď solidární s tím, kdo trpí! Pomoz mu. Změň zevnější donucení ve vnitřní touhu srdce! Měj soucit!

Kdo ví, zda se pozvolna před tvým duševním zrakem nezjeví pravda.

Kdo ví, zda se pozvolna nestaneš „hodným“ Toho, s nímž spolu neseš kříž.

VIII. „Dcery Jeruzalémské, neplačte nade mnou. Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi“ (Lk 23,28).

Jsou to divná slova. Slova útěchy, ale zároveň i varování.

A toto varování jde dál: „Přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: Blažené jsou ženy nepločné, životy, které nerodily, prsy, které nekojily. Tehdy lidé začnou říkat horám: Padněte na nás a kopcům: Přikryjte nás! Vždyť děje-li se toto se zeleným stromem, jak to teprve dopadne se suchým! (Lk 23,31).

Těmito slovy Ježíš odpovídá

na pláč a nářek jeruzalémských žen, které ho provázejí na jeho křížové cestě.

A do těchto slov zahrnuje všechny bolesti, které stihnou člověka až do té nejdálkové budoucnosti. Nejen budoucnost Jeruzaléma, ale celého lidského pokolení.

Všechny bolesti člověka, lidského světa - vázané na dědictví po hříchu - stékají do utrpení Kristova. On je ten „zelený strom“. V Ném se zjevuje nová spravedlnost. Nový život. Z jeho kříže se šíří vykoupení na všechny lidi.

A tak slova napomenutí, určená jeruzalémským ženám, slova vážná, mají v sobě i světlo naděje. „Neplačte!“ Jsou to slova útěchy pro člověka v suchopáru světa. Pro člověka, který je ohrožen.

Velký pátek 1984

T.B.Hlubuček:

„Vzpomínka na vzácného českého učitele“

Dnes si v našich Cedar Rapids jen málo krajanů vzpomene, že po několik desetiletí tu působil český učitel, který připravil stovky našich příjzdějcích krajanů na zkoušky amerického občanství. Byl to spolupracovník pisatele této statě, Hlubučka, v kanceláři Severových laboratoří domácích léků, Joh C.Štěpán. Každou sobotu a neděli vyučoval na matiční české škole a mimo to vedl večerní kursy občanské nauky pro kandidáty amerického občanství. Jeho zásluhou „proklouzlo“ mnoho těch, kteří neovládali dostatečně anglickou řeč.

Po smrti redaktora Cedar Rapidských Listů, J.V.Stodoly, vedl tento tehdy už jediný český týdeník pan Štěpán až do své smrti. Po něm se stal jeho redak-

torem pisatel těchto řádků.

Štěpán, který sám byl přistěhovalcem, byl skromným mužem oddaným své rodině, ale každým dechem napomáhal k udržení národního vědomí mezi našim lidem. Nestal se žádným boháčem a po bohatství ani netoužil. Byl rád, že v této svobodné zemi je mu umožněna práce pro svůj lid. Už je tomu mnoho let kdy zemřel, ale bylo to jen jeho zásluhou, že se tolik krajanů stalo občany Spojených států. Jediný jeho syn Reuben Štěpán dosud žije na severozápadní Johnson aveně. Manželka a dcera jej ve smrti předešly.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill.-2414, S. 61st. Ave.

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

Všem našim známým a přátelům v USA, v Kanadě a v Evropě, kteří to dosud nevědí, v hlubokém zármutku oznamujeme téměř neuvěřitelnou zprávu, že na Boží zavolání nám zcela náhle odešla z našeho rodinného kruhu, naše milovaná manželka, drahá maminka tří hodných dětí, hodná dcera a sestra, milá švagrová, neteř a sestřenice, paní

JANA ZLATAVA DULSKÁ rozená Šrotýřová, učitelka.

Narodila se před 44 lety v Československu a do USA přišla se svými rodiči za svobodou, když byla v Československu v únoru 1948 svoboda pošlapána a nakonec zadržena komunistickým pučem.

Její zlaté srdce se jí náhle zastavilo ve středu večer 17. dubna 1985. Česky jsme se s ní rozloučili v neděli 21. dubna 1985 ve 3 hodiny odpo. v obřadní síni pohřebního ústavu Toon (4920, Main Str. v Downers Grove, Ill.). Pohřbili jsme ji v pondělí 22. dubna 1985 v 11 hodin dopol. po zádušní mši sv. v kostele sv. Scholastiky v západním předměstí Woodridge, Ill. na hřbitově „Assumption“ (I.S. 510 Winfield Rd.) ve Wheaton, Ill.

V sobotu 27. dubna budou naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer obětovány za spásu její duše, za rodiny Dulski, Šrotýřovu a Vítovcovu.

Děkujeme všem, kdo s námi upřímně prožívali náš zármutek, kdo nám najednou v naší bezradné opuštěnosti svou četnou osobní účast přišli dokázat, že tu nejsme sami. Děkujeme našim kněžím Otcí Dederovi z farnosti sv. Scholastiky a jeho asistentům, našemu misionáři Otcí Vojtěchu Vítovi, O.S.B., regenschorimu Jožkovi Ivičičovi, dárcům květin, nosičům rakve a velkému počtu našich krajanů, jak za jejich účast na pohřbu naší drahé Zlatavy, tak za všechny prokázané služby a projevy soustrastí. Čs. ženské národní radě v exilu, spoluučitelkám, žákům a žačkám naší dcery, ctih. sestřičkám z farnosti sv. Scholastiky a pohřebnímu ústavu Toon v Downers Grove patří naše upřímná vděčnost stejnou měrou.

Nakonec děkujeme všem, kdo si i v dále na naši drahou zesnulou vzpomenu tichou modlitbou třeba jen proto, že se na ni rozpomenou z doby jejich dětských let v uprchlickém táboře Murnau v NSR.

Za všechny příbuzné v USA, v Evropě i v Austrálii:

Norbert DULSKÍ, manžel; Kathy, Kristine a Joseph, děti;

Jan a Anna ŠROTÝŘOVI, rodiče; Anna SAMWAYS s chotěm Donem, sestra.

UPŘÍMNÉ PODĚKOVÁNÍ

všem zaměstnancům „Českého domova důchodců“ v Chicagu za mimořádnou péči, kterou poskytli mé drahé mamince, paní

Anně SEBEROVÉ

ve snaze ulehčit jí v nemoci poslední dny jejího pozeňnaného života před odchodem na věčnost.

Vděčně všem děkuje

Eva PELECHOVÁ, dcera

SRDEČNĚ VDĚČNÉ PODĚKOVÁNÍ

každému jednotlivě a všem dohromady, kdo mi projevil upřímnou účast v mém zármutku nad ztrátou mé zlaté a milované maminky

Aničky Seberové,

a kteří ji se mnou a s našim českým misionářem Otcem Vojtěchem Vitem, O.S.B. doprovodili do obřadní síně krematoria hřbitova Woodlawn.

Děkuji všem, kdo jí věnovali tichou vzpomínku.

Eva PELECHOVÁ, dcera.

PROJEV SOUSTRASTI

Československá ženská národní rada v exilu vyslovuje upřímnou a hlubokou soustrast sestře Anně Šrotýřové a jejímu manželu Jendovi nad ztrátou jejich milované dcery, paní

Zlatavy DULSKÉ

Ve Vašem smutku jsme v myšlenkách a v srdcích s Vámi.

Čs. ženská národní rada v exilu

Maru Friedová, předsedkyně

Vera Rokničová, jednatelka

Karel Hrubý:

INSTITUČNÍ PŘEDPOKLADY INTEGRACE STŘEDNÍ EVROPY

(Pokračování z min. čísla)

Vlastnictví

Instituce soukromého vlastnictví, zejména půdy, výrobních prostředků a provozních kapitálů, jak ji historický vývoj zastihl na počátku tohoto století, byla už po 1. světové válce narušena pozemkovou reformou, která zejména v Československu měla jasné sociální povahu. Další likvidace majetku - a to ve všech zemích - byla provedena po příchodu nacistů; byla nejdříve namířena proti vlastnictví židovských obyvatel, později došlo k expropriaci i jiných majetku resp. k jejich „převzení do německé správy“. Po 2. světové válce byl zase naopak vyvlastněn majetek německý, půda byla přidělena novým držitelům, ale brzy po převzetí moci komunisty došlo k další změně vlastnictví formou kolektivizace. Vlastnictví se stalo závislé na výkladu práva interpretovaného vládnoucí politickou mocí. Majetek tak přestává být faktorem stabilizující existující sociální struktury, a také hodnotový systém s ním spjatý se hroutí.

Ačkoli všechny tři státy prošly zhruba stejným schématem politických a sociálních přeměn, je v nich residuum vlastnictví soukromých provozních prostředků značně nestejně.

V zemědělství např. přichází zhruba jedna třetina maďarské zemědělské produkce z usedlostí, které si zachovaly individuální vlastnický charakter. V Polsku je dokonce většina, tj. dvě třetiny půdy, v soukromém vlastnictví či v pachtu. V Československu naopak dnes prakticky tento sektor úplně vymizel.

Ještě výraznější je situace v terciárním sektoru (službách); v Maďarsku bylo v r. 1978, 36,314 privátních živností a příslušníků jejich rodin pracovalo ve mzdě 120,897 zaměstnanců a 58,969 uěňů. V Československu zůstal pokus o oživení soukromého živnostenského podnikání, k němuž došlo na sklonku roku 1968, jen s neúspěšným naběhem. Zatímco v Polsku a v Maďarsku se tedy stále ještě shledáváme s institucí soukromého vlastnictví půdy a živnostenských podniků jako komplementární formy zestatněného hospodářství, v Československu se soukromé vlastnictví omezuje jen na majetek osobní, tj. v podstatě spotřební. Restaurační tendence mají v Polsku i v Maďarsku nepochybně širší základnu.

Rodina

V konfliktu mezi společností a státem, který v různých formách probíhá v Československu, Polsku i Maďarsku, hraje důležitou roli rodina. A to především proto, že rodina je zprostředkovatelem a konzervátorem základních životních postojů a návyků i hodnotové orientace. Rodina je vchozí pozicí jednotlivce a to jak co do jeho počátečního sociálního, tak co do hodnotového vybavení. To platí i dnes, třebaže definice rodiny je užší, vztahy k vzdalenejším příbuzným ztrácejí na významu. Rodina i v užší formě vykonává jistý tlak na jednotlivce, nutí jej přizpůsobovat se tomu, co kolektiv rodiny považuje nebo praktikuje jako normativní.

To je významné zejména dnes, kdy stát se pokouší svou ideologií i preferencemi praktikami vnútit společnosti jiné hodnoty, než byly hodnoty společnosti liberálně demokratické. Rodina tak zůstává institucí, která napomáhá udržování kontinuity návyků, postojů, norem, a tak svou setrvačností reprodukuje alternativní způsob hodnocení k oficiálnímu, mocensky a ideologicky vnucovanému.

Struktura a životní styl rodiny mají zejména v Československu typické znaky rodiny v industriální společnosti: její velikost se zmenšuje, její soudržnost se uvolňuje.

Tendence mít jedno dítě až dvě je zejména u intelektuálních a zaměstnaneckých profesí výrazná. Naopak venkov a nižší sociální vrstvy (nequalifikovaní dělníci např.) mívají rodiny početnější. To platí ve zvýšené míře pro obyvatelstvo cikánské, jehož vysoká natalita zvyšuje procento podílu na obyvatelstvu a vyvolává problémy zejména v některých oblastech Československa.

Znaky rodiny v industriální společnosti se projevují ovšem dnes i v Polsku a Maďarsku, ale je tu základní rozdíl v tom, že urbanizace se svými důsledky pro rodinu tu přišla později a také, že v městech dnes žije velká část osob příslušných do průmyslu ze zemědělství v padesátých letech. (Jak v Maďarsku, tak v Polsku bylo ještě v padesátých letech více než 50 % obyvatelstva v agrárním sektoru.) Přinesené návyky a normy se tu tedy ještě silněji projevují. V Polsku navíc působí ještě jako regulátor

rodinného života i církev, bráníci jednak aborcí, jednak rozvodům a podporující naopak trvání širších rodin (staří rodiče nezřídka žijí s rodinami dětí). To má značný vliv jednak na konzervaci dřívější hodnotové orientace, jednak na soudržnost manželství (rozvodovost) a natalitu, která je v Polsku nesorovnatelně vyšší než v Československu a Maďarsku - tedy v zemích, kde sekularizační proces je pokročilejší a vliv církve na život rodiny menší.

Přírůstek obyvatelstva mezi rokem 1950 a 1980 byl v Maďarsku 15 %, v Československu 23 % kdežto v Polsku celých 43,5 %. Při tomto trendu lze očekávat, že Polsko bude mít za dalších 30 let téměř dvě třetiny podílu na celkovém počtu obyvatelstva této oblasti (dnes je to asi 58 % z celkového počtu 62 milionů obyvatel těchto tří států).

Církev

Ve všech třech státech je katolická církev daleko nejsilnější. To platí zejména v Polsku, kde je více než 90 % obyvatel katolického vyznání. V Maďarsku a Československu je vedle toho asi jedna pětina až jedna čtvrtina příslušníků evangelického vyznání. Už tato skutečnost dává církvi v Polsku zcela jiné místo ve struktuře společnosti a jinou relaci ke státu než v obou ostatních státech.

V Československu byla pozice katolické církve otřesena hned po první válce, kdy její sepětí s habsburskou monarchií jí přineslo ztrátu vlivu. Kromě toho byla oslabena také materiálně zejména pozemkovou reformou. V r. 1948 bylo v Československu přesto ještě více než 9 milionů katolíků (většně asi půl milionu uniátů na východním Slovensku), o něž se staralo 5,779 kněží, a 1,163 řádových kněží - jeden kněz připadal tak zhruba na 1,300 věřících. V r. 1965 klesl počet obyvatel vzrostl. Počet kněží se snížil na 3,335; řády byly prakticky zrušeny; jeden kněz připadl na 2,400 věřících. Do roku 1990 se očekává redukce kněžstva na další polovinu, neboť počet seminaristů je státem stlačen na necelých 150.

Jen o málo lépe je na tom s vybavením duchovními nekatolická část věřících, tj. asi 650,000 příslušníků československé církve, 430,000 luteránů na Slovensku, 270,000 evangelíků českobratrského vyznání a asi 100,000 příslušníků reformované církve kalvínského zaměření. Funkce všech církví je omezena na

striktně privátní oblast života jejich příslušníků - a i tam je vystavena ideologickému a politickému nátlaku natolik, že váha církvi ve veřejném životě je dnes minimální.

Podobná situace je v Maďarsku, kde boj proti církvi byl po příchodu sovětských vojsk na konci války mimořádně krutý. Před zásahem poválečné státní moci byl počet katolíků asi 6,3 milionu, což bylo zhruba 70 % obyvatelstva. V roce 1945 jim bylo k dispozici 6,900 kněží, tj. zhruba jeden kněz na 900 věřících. V r. 1965 jich bylo už jen 4,500 a v r. 1974 klesl jejich počet na 3,662 (z toho asi 1700 starších než 50 let), to je jeden kněz asi na 2,000 věřících. Ze 187 klášterů bylo v r. 1974 v provozu jen 6, ze 65 časopisů, které církve vydávala, jsou dnes 4 a ty jsou ovšem politicky a ideologicky reglementovány. Stejně oslabena byla i reformovaná vyznání, která mají v Maďarsku asi 2 miliony stoupenců.

Docela jiná je situace církve v Polsku, kde po likvidaci politických stran a demokratických struktur se církev stala prakticky jediným mluvčím opozice a dovedla vzdorovat nátlaku státu a jeho ideologie velmi úspěšně (zatímco skupiny intelektuální opozice stejně jako později nezávislé odbory byly úspěšné jen krátkodobě). Proti letům před válkou došlo dokonce k jejímu zesílení a to jak kvantitativnímu tak i kvalitativnímu, neboť byla schopna zintenzivnit duchovní podporu věřícím i poskytnout podporu jejich sociálně-politickému zápasu se státem, ať šlo o otázku reprivatizace půdy či drobných podniků nebo v posledních letech o uplatnění svobodných odborů v životě země. Organizačně se zvýšil počet diecézí mezi lety 1937 a 1972 z 20 na 25, počet farností za stejná léta vzrostl z 5,170 na

6,376; jejich vybavení kněžstvem bylo kryto 18,151 kněžmi v r. 1972 proti 11,239 před válkou, počet kostelů a kaplí vzrostl proti předválečnému stavu z 7,257 na 13,292 (!) a rovněž počet řádových mnichů a sester vzrostl z 24,000 na 30,162. V roce 1971 bylo v 47 seminářích 4,130 studentů bohosloví, jeden kněz (bez řádových kněží!) připadal na 1,750 věřících, roční kněžský přírůstek byl mezi 600-700.

Solidarita věřících s církvi a naopak církve s věřícími je na rozdíl od stavu v Československu a Maďarsku silná. Kazatelny jsou stále místem, odkud se podněcuje občanská a politická odvaha. Velkou roli tu hraje církevní tisk - především samizdatový, opisovaný v desetitisícových exemplářích řádovými sestrami i laiky; kázání, pastýřské listy, studie atp. Školy jsou sice plně v rukou státu - přesto však 90 % dětí se zúčastňuje náboženského vyučování; státní zákaz tu je prostě ignorován. Konzervativní a militantní postoj církve, jak ho vyjadřoval zejména kardinál Wyszyński, se dnes stává flexibilnější, zejména vztah k reformám druhého Vatikánu je - jistě také pro ohromnou autoritu, jíž se tu těší polský papež - pozitivnější než v minulosti. Flexibilita se projevuje i ve vztahu ke státu, který dnes - na rozdíl od Maďarska a Československa - má v církvi vlivného diskusního partnera, s nímž musí počítat.

Polská společnost tak pod trvajícím vlivem církve má dnes poněkud jiný charakter - je hodnotově a morálně integrovanější než společnost maďarská a československá, kde vliv církve, její ideologie a morálky je zřetelně oslaben nejen zásahy státu, ale i pokročilejší sekularizací všech oblastí života.

(Dokončení v příštím čísle)

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

 **MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Kapské město. — Obraz bělošské Jižní Afriky se na mezinárodním fóru znatelně zhoršil. Od srpna 1984 do dubna 1985 tam přišlo o život na 200 domorodců v různých městech při srážkách bouřících se černochů s policií, jakož i při lynčování jedněch černochů - podezřelých z kolaborace s bělošskou vládou - druhými, protivládními černochy. V posledních dnech dnech jihoafrická vláda se snaží zlepšit svůj mezinárodní obraz. President R. W. Botha při velikonocní pouti na hoře Moria promluvil ke třem milionům shromážděných černochů; řekl jim, že všechny složky jihoafrického obyvatelstva se musí spojit a společně budovat svou budoucnost. Ve svornosti všichni zvítězí; jinak však všichni prohrají. Dne 15. dubna jihoafrická vláda slíbila, že budou zrušeny zákony zakazující manželství a pohlavní vztahy mezi různými rasami. S tímto rozhodnutím však nesouhlasí ani někteří bojovní černochů ani běloští extrémisté. Černoši říkají, že to je „příliš málo a příliš pozdě“; prý ve věci lidských práv to je jako kapka do moře. Sami afričtí černoši prý rádi nevidí rasově smíšená manželství; vzniklí „čokoládoví“ mulati se totiž obyčejně považují za něco „lepšího“ než jsou černoši, a při tom

nejsou dosud vítáni ani v bělošské společnosti a do černošské se vracet nechťejí. Ovšem, každý kdo byl v Jižní Africe, kdo tam alespoň nějaký čas žil mohl se na p. v Kapském městě na vlastní oči přesvědčit, jak vypadají ty nejruznější míšenci rasové kombinace mezi různými typy afrických domorodců s bělochy nejruznějších národů, s Araby, s Habešany, Židy, Indy, s Číňany, Japonci a s příslušníky všech mongolských národů Asie. Však také snad jen v Jižní Africe najdete všechny možné kombinace barvy pleti od sněhově bílé, přes všechny varianty „hnědé a mléčné čokolády“ až po tmavě blýskavou čern senegalských černochů a můžete si udělat aspoň přibližnou představu o tom, jak bude asi lidská rasa vypadat v pětadvacátém století. Ta křiklavá diskriminace v autobusech, ve vlaku, v hotelích, v restauracích a snad již také ve většině škol zmizela, ale jsou-li někde na světě příslušníci černé rasy v kulturním a civilizačním vývoji nejdále, pak je to tam, kde žili nejdále pohromadě s Evropany: v USA, v Jižní Africe a v bývalé Rhodésii. - Už jsme o tom konečně v H.N. několikrát psali. „Rasová“ diskriminace nemá co dělat s rasou, ale s

LETEM

SVĚTEM

chováním a celkovým vývojem lidí. Kolik bílých lidí se vysetéhovalo z našeho Chicaga, Cicera či z Berwynu, že měli nemožného - třeba i bílého souseda. Černoši za to nemohou, že „nastoupili do vlaku civilizačního vývoje“ až někde na předposlední stanici - bez projití středověkem. Většina z nich ještě dnes „přeskakuje“ z doby kamenné do pokročilého 20. století, a to se neobejde bez šoků a krizí. Daleko horší je dnešní sociální a politická diskriminace v komunistických režimech proti stejné barevným odpůrcům komunismu.

Extrémní běloši ovšem vůbec nesouhlasí v JAR se žádným vývojem, protože zrušení zákazu mezirasového manželství prý věští konec bělošské svrchovanosti v Jižní Africe.

Dne 17. dubna pak poslední jednotky jihoafrické armády opustily území Angoly, kam před rokem vpadly, aby zničily tamní základny guerilů SWAPO. Tímto odchodem jihoafrická vláda doufá přiblížit nezávislost Jihozápadní Afriky čili Namíbie, jakož i odchod z Angoly kubánských vojáků. Jihoafrický president Botha se mezitím setkal v Kapském městě s politickými vůdci Namíbie, aby s nimi jednal o přechodné vládě tohoto území, které má obdržet svou nezávislost. Protože však při těchto jednáních nebyli přítomni zástupci guerilů SWAPO, západní země

jeho plán na nezávislost Namíbie zamítají.

Washington. — US státní tajemník George Shultz odpověděl 16. dubna na kritiky US politiky vůči Jižní Africe, požadující bojkot, embargo a jiné ekonomické sankce proti tamní bělošské vládě. Spojené státy podle nich svým zdrženlivým postojem pouze podporují trvání jihoafrické rasistické politiky. Shultz na to řekl, že uvalením ekonomických sankcí na Jižní Afriku by v první řadě utrpěli samotní černoši. Jihoafrická ekonomie, která musí vytvořit pro mladé černochy na 250 tisíc nových pracovních míst ročně, se musí rozvíjet tak, aby Jižní Afrika měla více pracovních míst a ne méně. Také řekl, že v Jižní Africe v posledních letech byly učiněny kroky k rasové rovnoprávnosti; toto je pouze začátek, a Spojené státy budou povzbuzovat všechny iniciativy k dosažení rasové rovnosti v Jižní Africe. US Kongres pod vedením senátora Edwarda Kennedyho však připravuje návrh zákona, kterým by se ekonomické vztahy USA s Jižní Afrikou omezily, a kterým by se na ni uvalily různé sankce. — Krajané, kteří bydlíte a žijete ve státě Massachusetts, piště spolu se svými americkými přáteli svému panu „jednosměrně myslícímu“ senátorovi, ať používá při měření sociální a politické diskriminace ve státech s komunis-

tickými samozvanými režimy tentýž loket, jakého používá na rasovou segregaci v JAR!

Kapské město. — Při pouličních demonstracích černochů byli 17. dubna zastřeleni policií 3 černoši a 18. dubna jich bylo zastřeleno dalších pět. V Uitenhage nedaleko přístavního města Port Elisabeth byl černochy vtažen do auta jeden běloch, který byl pak polit gazolinem a zapálen; byl kriticky popálen na 90 % svého těla. Tento člověk se ničím neprovínil; černoši jej smrtelně popálili pouze proto, že měl bílou kůži, aby světu dokázali svou nenávist - (kterou nemají ze sebe, ale byla jim marxistickým revolučním hnutím naočkována.)

Cape Canaveral. — Podle plánu astronauti letadla Discovery umístili nad zemí dvě umělé družice, avšak systém jedné zvané „Syncon“, jejíž zhotovení stálo 85 milionů dolarů, který ji měl umístit na orbitu 22,300 mil nad zemí, nefungoval. Astronauti se tedy pokusili tento systém v prostoru aktivovat, avšak neměli úspěch. Tak musili tuto družici nechat ve vesmíru; možná bude možno na ní provést příslušné opravy při budoucích letech do nadzemského prostoru. Nebylo možno tuto družici přepravit zpět na zem, protože uvnitř obsahuje 7,382 liber vysoce výbušné pohonné látky. V pátek 19. dubna pak vesmírové letadlo Discovery úspěšně přistálo na letišti na Cape Canaveral, i když mu na podvozku praskla jedna pneumatika a na křídle se uvolnila jedna isolační dlaždice.

Varšava. — Tři prominentní aktivisté polské dělnické Solidarity - Bogdan Lis, Adam Michnik a Wladyslaw Frasyniuk - zatčení letos v únoru při tajné schůzi podzemních vůdců Solidarity, byli teprve nyní 18. dubna obviněni z vyvolávání neklidu a provozování ilegální uniové činnosti. Jejich soudní proces se má konat v květnu. Dó tohoto procesu může být zatažen i Lech Walesa, protože to byl on kdo svolal schůzi, při které byli tito aktivisté zatčeni.

Bejrút. — Ve dnech 16. a 17. dubna došlo v západním Bejrútu k zuřivým pouličním bojům mezi různými ozbrojenými mohamedánskými milicemi; šíjitské milice nakonec dobyly hlavní základny sunnitských muslimů, zvaných

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července, 6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4818

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového peří a daeronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Mourabitoum; přitom bylo 33 osob zabito a 169 zraněno. Z rozhořčení nad tímto bojem vyprovokovaným prý samotným Yasserem Arafatem, libanonský ministerský předseda Rashid Karami, sám sunnitský muslim, podal rezignaci a zůstal nadále libanonským ministerským předsedou; jinak prý by bylo nebezpečí, že v Libanonu bude dále pokračovat občanská válka. Mezitím v jižním přístavu Sidónu, vyklizeném Izraelem už více než 20 dnů se bojuje mezi muslimskými a proizraelskými milicemi; při těchto bojích už bylo zabito 92 osob.

Káhya. — Izraelské a egyptské vládní osobnosti připravily na květen vrcholnou schůzi mezi egyptským prezidentem Hosni Mubarakem a izraelským ministerským předsedou Shimonem Peresem. Oba státníci prý budou jednat o vztazích mezi jejich zeměmi, které se zhoršily v důsledku izraelského vpádu do Libanonu v r. 1982, jakož i masakru Palestinců v jejich dvou bejrútských táborech. Také bude jednáno o jednom čtverečním kilometru egyptské půdy u přístavu Aqaba při Rudém moři, kterou Izrael dosud obsazuje. Čeká se, že v důsledku této schůze se vztahy mezi oběma zeměmi zlepší. Nebude však prý jednáno o palestinské otázce. Bude to první vrcholná konference mezi oběma zeměmi v posledních čtyřech letech.

Washington. — Státní departement 16. dubna oznámil, že Sovětský svaz slíbil, že jeho armáda už nebude užívat síly či zbraní proti členům americké vojenské spojky ve Východním Německu. Spojené státy však zároveň žádaly, aby se Sověti omluvili za zastřelení amerického člena mise Nicholsona a zaplatili Nicholsonově rodině náhradu. Na tyto požadavky však Sověti dosud neodpověděli. Ba naopak, nyní tvrdí, že USA si zcela nesprávně vykládají slib SSSR, který snad učinil někdo ze sovětských generálů v NDR, ale nikoliv Moskva. Gorbačov při prvním generálním zasedání Nejvyššího sovětu dokonce chválil sovětského rudoarmějce, který jednal zcela správně podle „platných rozkazů“, a kdyby tak býval nejednal, musel by být postaven před vojenský soud. Podle Gorbačeva US major Nicholson se „přípletl do sovětského vojenského prostoru, kde neměl co dělat“. Proto nepadlo ani slovo o nějaké omluvě Spojeným státům a tím méně o ochotě zaplatit Nicholsonově rodině nějakou peněžitou

náhradu za ztrátu živitele rodiny. Už jen z tohoto lživého povídání a drzé chování Sovětů je jasné vidět, že to bude asi ještě dlouho trvat, než se splní přání anglické premiérky Thatcherové, aby se s Gorbačevem dal dělat poctivě „byznys“.

Bejrút. — V minulém týdnu pokračovaly boje mezi muslimskými a proizraelskými milicemi v přístavním městě Sidónu a v okolí. Sýrie varovala libanonskou vládu, že pošle svou armádu do Sidónu v případě, že by libanonská vládní armáda byla neschopná tam zavést pořádek. Prý je nebezpečí, že tyto boje by mohly opět vyvolat v Libanonu občanskou válku, která s přestávkami už trvala deset let. Izrael pokračuje ve svém vyklízení jižního Libanonu; dne 11. dubna vyklidil město Nabatiyeh a okolí, celkem 115 čtverečních mil, kde žije 60 až 70 tisíc šijitských muslimů, nepřátelských Izraeli. Dosud obsazuje 772 čtverečních mil libanonského území, což je asi pětina celé země; dosud obsazené území zhruba hraničí s řekou Litani. Izraelská vláda se domnívá, že poslední části libanonského území budou moci být vyklizeny letos v červnu. Pokračují také teroristické útoky na konvoje izraelské armády. Jedno auto s nákladem třaskavin a řízené nezletilým arabským děvčetem vjelo v jižním Libanonu do skupiny izraelských vojáků a explodovalo; přitom zahynuli dva izraelské vojáky - (podle prohlášení teroristů jich zahynulo mnohem více) - a děvče, které řídilo auto, bylo zabito samozřejmě také. Izraelská armáda ze své strany pokračuje v odvetných opatřeních. Izraelské bombardéry napadly domnělou guerilovou

základnu u Bejrútu a přitom zahynuly 4 osoby. V Tyru izraelské vojáky zatkli 60 lidí podezřelých z guerilové činnosti. Ve vesnici Kawthariet Assiyad údajně zastřelili osm „ozbrojených teroristů“ a vyhodili tři domy do povětří, protože prý tam byly skryté zbraně. Podle domorodých svědků však izraelské vojáky přijdou do vesnic, vyberou několik mladých mužů, prý obyčejně nevinných, a vyhodí do povětří několik namátkou vybraných domů, prý bezdůvodně, pouze na postrach ostatním.

Cape Canaveral. — Dne 12. dubna ráno úspěšně odstartovalo do vesmíru letadlo Discovery; na palubě bylo 7 astronautů včetně senátora Jake Garna. Za tohoto letu mají být umístěny nad zemí dvě umělé družice a má být provedeno několik pokusů.

Tirana. — Albánský krvelačný komunistický vládce Enver Hoxha zemřel 11. dubna ve věku 76 let. Byl katem katolické církve v Albánii; dal popravít její tři biskupy a mnohé kněze. Žádné náboženské projevy nejsou v Albánii dovoleny. Na výsměch albánskému lidu má na náhrobku být umístěn nápis: „Zde odpočívá první syn svého lidu.“ Čeká se, že jeho nástupcem se stane 59 letý Ramiz Alia, stejně bezohledný a skalní komunistička jako Hoxha, rozložený na Moskvu, že „opustila Marxe, Lenina i Stalina.“

Stockholm. — V nemocnici Karolinska ve švédském hlavním městě byla úspěšně provedena čtvrtá operace přenosu umělého srdce, a to na švédském pacientu, jemuž vlastní srdce vypovídalo služby.

Bylo k tomu užito srdce z plasty a kovu, zhotoveného podle návrhu amerického lékaře MUDr. Roberta Jarvika. Operaci provedla 9. dubna skupina 12 lékařů pod vedením norského chirurga MUDr. Bjarne K.H. Semb-a. Tři první operace přenosu umělého srdce byly provedeny ve Spojených státech; dva pacienti jsou dosud na živu. Pátá operace byla provedena minulou nedělí opět ve Spojených státech v nemocnici v Louisville v Kentucky na pensionovaném železničáři ze státu Illinois.

Chartúm. — Nová sudánská vláda oznámila 17. dubna, že chce zlepšit své vztahy se Sovětským svazem, s Libyí a Habeši. Abdul Rahman Swaraddahab, předseda 15 členného vládnoucího vojenského výboru pak řekl, na tiskové konferenci, že už došlo ke stykům Sudánu se sovětskou vládou na vysoké úrovni, jichž cílem je zlepšení vztahů mezi oběma zeměmi. Za sudánského Nimeiriho se tyto vztahy silně zhoršily. Sudánská vláda také navrhla Habeši, že skončí svou pomoc eritrejským povstalcům proti Addis Abebě v případě, že Habeš přestane pomáhat jihosudánským černošským povstalcům proti Chartúmu.

Sao Paulo. — Nově zvolený populární civilní prezident

Brazílie, 75 letý Tancredo Neves, se nikdy nemohl ujmout své presidentské funkce. V předvečer své instalace ze nrazilského presidenta téžce onemocněl; od té doby se musil podrobit už šesti střežným operacím a také tracheotomii. Jeho stav je prý beznadějný; je udržován uměle při životě a prý by jej mohl zachránit „pouze zázrak“. Minulou nedělí 21. dubna hlásily večerní zprávy, že p-resident Neves zemřel. Pohřeb měl v úterý v hlavním městě Brasilia, a jeho nástupcem se stává zvolený místopředseda, 55 letý Jose Sarney.

Lima. — Proti všemu očekávání se 14. dubna generální volby v Peru udály bez větších nepořádků a bez pokusů o státní převrat ve prospěch marxistických směrů. Účast na nich byla 70 až 80 %, ačkoliv komunističtí guerilové-senderisté hrozili, že je znemožní teroristickými akcemi, a vybízeli voliče k bojkotu voleb, protože prý „bohatá vládnoucí třída stejně zůstane u moci“. Vítězem při těchto volbách byl 35 letý peruánský kongresník Alan Garcia Perez, předseda tamní centristické strany s levicovými sklony, zvané „americké lidové revoluční sdružení“. Jeho strana si však nezískala velkých 50 % hlasů - úřední výsledky dosud nebyly uveřejněny - a tak nebude moci ovládat parlament.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
 - 8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin
 - 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
 - 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.
- Rádi vám poskytneme další informace.
Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 Chicago (312) 242-6110

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

**Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!**

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé?
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

SPORT

HOKEJ VE SVĚTĚ

Mistrovství Evropy

hráčů do 18 let ve Francii

Skupina A: SSSR - Norsko 5:1, Finsko - NSR 4:2, SSSR - NSR 6:1, Norsko - Finsko 3:2, SSSR - Finsko 6:0, Norsko - NSR 5:5.

- 1. SSSR 17: 2 6
- 2. Norsko 9:12 3
- 3. Finsko 6:11 2
- 4. NSR 8:15 1

Skupina B: Československo - Francie 17:3, Švédsko - Švýcarsko 7:1, Československo - Švýcarsko 8:2, Švédsko - Francie 15:0, Švédsko - Československo 5:3, Švýcarsko - Francie 6:0.

- 1. Švédsko 27: 4 6
- 2. Československo 27:10 4
- 3. Švýcarsko 9:15 2
- 4. Francie 3:38 0

Finálová skupina: Švédsko - SSSR 1:1, Československo - Norsko 8:2. Branky: Lubina 3 (Pardubice), Hrstka 2 (Ingstav Brno), Sýkora (B. Bystrica), Chládek (Ústí n. Labem), Gefert (Slavia Praha), Švédsko - Norsko 11:0, SSSR - Československo 3:2. Branky: Lipovský (Liberec), Hrstka. Dále se započítávají výsledky z kvalifikace: SSSR - Norsko 5:1 a Švédsko - Československo 5:3.

- Konečná tabulka**
- 1. Švédsko 17: 4 5
 - 2. SSSR 9: 4 5
 - 3. Československo 13:10 2
 - 4. Norsko 3:24 0

Ve francouzském přímořském středisku Anglet čs. reprezentanti získali bronzové medaile, ale všeobecně se očekávalo lepší umístění. Podle slov trenéra Vladimíra Šusteka: „Tohle mužstvo mělo předpoklady k zisku zlatých medailí.“

Oporou měli být zkušení útočníci Lubina (Pardubice), Kapusta (Gottwaldov - Zlín) a Kron (Zetor Brno), ale v několika utkáních zůstalo jen u přání. Čs. hokejisté vyhráli soutěž „fair play“ před Norskem. Záruba (Lipt. Mikuláš) byl vyhlášen nejlepším obráncem ME a útočník Hrstka (z Ingstavu přestupuje do Zetoru Brno) - byl zase nejlepším hráčem čs. mužstva. Domácí Francie skončila na posledním místě a sestupuje do skupiny B.

Turnaj - B - mužstev v Leningradě

Československo - olympionici Kanady 5:3. Branky: Dornič (Dukla Trenčín), Hrdina, Jar. Láta (oba Sparta), Vlach (Gottwaldov - Zlín), Čech (Pardubice), Švédsko - Finsko 5:0, Švédsko - Československo 4:2, SSSR - Kanada 5:1, SSSR - Československo 3:1. Branka: Dudáček (vrátil se z vojny v Dukle Jihlava zpět do Poldi Kladno), SSSR - Švédsko 3:0, Kanada - Finsko 4:4, Československo - Finsko 4:1, SSSR - Finsko 6:0, Švédsko - Kanada 4:2.

- Konečná tabulka**
- 1. SSSR 17: 2 8
 - 2. ŠVÉDSKO 13: 7 6
 - 3. ČESKOSLOVENSKO 12:11 4
 - 4. KANADA 10:18 1
 - 5. FINSKO 5:21 1

Přátelské zápasy: Finsko - SSSR 3:8, NSR - Švédsko 4:5 a 2:5, Finsko - Kanada 5:3 a 4:1, Švédsko - Kanada 1:5, NSR - USA 7:6 a 3:8, Československo - NDR 12:3 a 11:1, výběr Československo Kanada 6:2.

Jubilejní

50. mistrovství světa skupiny A v Praze

1. kolo: Československo - NDR 6:1, USA - Švédsko 4:3, SSSR - Finsko 5:1, Kanada - NSR 5:0.

2. kolo: Československo - Finsko 5:0, SSSR - USA 11:1, Kanada - NDR 9:1, Švédsko - NSR 3:2.

3. kolo: Československo - NDR 6:1, SSSR - NDR 6:0, USA - Kanada 4:3, Finsko - Švédsko 5:0.

4. kolo: USA - Československo 3:1, SSSR - NSR 10:2, Kanada - Finsko 5:2, Švédsko - NDR 3:1, SSSR - NSR 10:2, Kanada - Finsko 5:2, Švédsko - NDR 11:0.

5. kolo: Československo Kanada 4:4, SSSR - Švédsko 6:2, USA - NSR 4:3, Finsko - NDR 4:4.

- Tabulka po 5. kole**
- 1. SSSR 38: 6 10
 - 2. USA 16:21 8
 - 3. KANADA 26:11 7
 - 4. ČESKOSLOVENSKO 22: 9 7
 - 5. ŠVÉDSKO 19:17 4
 - 6. FINSKO 12:19 3
 - 7. NDR 6:36 1
 - 8. NSR 8:28 0

PRVNÍ LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

22. kolo: ZVL Žilina - Bohemians Praha 0:0, Slavia Praha - Baník Ostrava 0:0, Sparta Praha - Petržalka Bratislava 3:0, Slovan Bratislava - Sigma Olomouc 1:1, Dukla Banská Bystrica - Dukla Praha 1:0, RH Cheb - Spartak Trnava 1:1, TJ Vítkovice - Inter Bratislava 0:0, Tatran Prešov - Lokomotiva Košice 0:0.

- Tabulka po 22. kole**
- 1. BOHEMIANS 44:16 35
 - 2. OSTRAVA 29:12 31
 - 3. SPARTA 47:20 30
 - 4. SLAVIA 44:21 29
 - 5. OLOMOUC 39:30 25
 - 6. DUKLA 40:30 24
 - 7. CHEB 29:26 22
 - 8. TRNAVA 22:31 19
 - 9. VÍTKOVICE 23:33 19
 - 10. KOŠICE 22:29 18
 - 11. ŽILINA 22:35 18
 - 12. B. BYSTRICA 24:39 18
 - 13. INTER 17:24 16
 - 14. PREŠOV 20:33 16
 - 15. PETRŽALKA 22:38 16
 - 16. SLOVAN 18:45 16

Nejlepší střelci: 15 gólů - Knoflíček (Slavia), 14 - Příložný (Olomouc), 13 - Janečka (Bohe-

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

mians), 11 - Sourek (Vítkovice), 1. Němec (Slavia), Griga (Sparta), 9 - Lička (Ostrava), Fecko (Košice), Procházka (Sparta).

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

21. kolo: Zbrojovka Brno - Třinec 1:0, České Budějovice - VP Frýdek-Místek 2:1, SU Teplice - Škoda Plzeň 1:1, Hradec Králové - Chomutov 2:0, Česká Lípa - VTJ Tábor 1:0, Ústí nad Labem - Gottwaldov (Zlín) 1:0, Jablonec - Xaverov Praha 3:2, Poruba - Mladá Boleslav 4:1.

Konečná tabulka

- 1. BRNO 35:12 36
- 2. Č. BUDĚJOVICE 35:18 32
- 3. TEPLICE 33:17 29
- 4. HRADEC KR. 37:23 23
- 5. PLZEŇ 33:26 23
- 6. VTJ TÁBOR 28:25 23
- 7. GOTTWALDOV (Zlín) 23:31 20
- 8. TŘINEC 27:21 19
- 9. XAVEROV 32:33 19
- 10. ML. BOLESLAV 22:26 19
- 11. Č. LÍPA 24:29 18
- 12. CHOMUTOV 16:23 18
- 13. FRÝDEK-MÍSTEK 17:32 16
- 14. JABLONEC 29:39 13
- 15. PORUBA 16:31 13
- 16. ÚSTÍ n. L. 19:40 13

Slovenská skupina

20. kolo: Martin - Dunajská Streda 0:1, Považská Bystrica - Plastika Nitra 2:0, Poprad - Trebišov 3:2, Spišská Nová Ves - Senica 1:3, Levice - Púchov 4:1, Michalovce - Prievidza 4:1, Dubnica - Humenné 2:0, Trenčín - ZTS Košice 1:1.

tabulka po 20. kole

- 1. DUN. STREDA 39:12 32
- 2. POV. BYSTRICA 33:17 29
- 3. NITRA 37:22 26
- 4. TREBIŠOV 29:18 23
- 5. SENICA 26:24 21
- 6. LEVICE 28:27 21
- 7. MICHALOVCE 33:33 19
- 8. DUBNICA 27:38 19
- 9. PRIEVIDZA 32:35 18
- 10. HUMENNÉ 19:29 18
- 11. MARTIN 20:26 17
- 12. POPRAD 18:28 17
- 13. KOŠICE 26:33 16
- 14. TRENČÍN 22:25 15
- 15. PÚCHOV 21:33 15
- 16. SP. N. VES 24:34 14

Finále Českého poháru v Třebíči

Dukla Praha - Dynamo České Budějovice 3:1. Československý fotbalisté na cestě do finále porazili tři prvoligová mužstva (Slavii, Ostravu a Olomouc). Zatímco vojáci z Prahy na ligový tým vůbec nenarazili, vlastní finále jasně vyznělo pro Pražany, takže trofej putuje na Julisku již po třetí (1981, 1983 a nyní 1985). Finále Čs. poháru se koná 23. června v Příbrami.

V letní evropské soutěži Interpoháru budou Československo zastupovat Bohemians, Ostrava, Slavia a Sparta.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Semifinále evropských pohárů

PMEZ: FC Liverpool - Panathinaikos Atény 4:0, Juventus Turín - Girondins Bordeaux 3:0.

PVP: Bayern Mnichov - FC Everton Liverpool 0:0, Rapid Vídeň - Dynamo Moskva 3:1.

Pohár UEFA: Videoton Székesfehérvár - Železničar Sarajevo 3:1, Inter Milán - Real Madrid 2:0.

Středoevropský pohár Spartacus Budapešť - Baník Ostrava 1:0.

- 1. BUGOJNO (Jugoslávie) 3 4:1 5
- 2. OSTRAVA 5 1:2 4
- 3. BERGAMO (Itálie) 4 2:3 4
- 4. SPARTACUS 4 3:4 3

Kvalifikace pro MS v Mexiku 1986

Evropa
3. skupina: Rumunsko Turecko 3:0.

- 1. ANGLIE 3 14:0 6
- 2. SEV. IRSKO 4 5:5 4
- 3. FINSKO 4 4:8 4
- 4. RUMUNSKO 2 5:3 2
- 5. TURECKO 3 1:13 0

4. skupina: Jugoslávie - Francie 0:0.

- 1. FRANCIE 4 7:0 7
- 2. JUGOSLÁVIE 4 4:2 6
- 3. BULHARSKO 3 4:1 3
- 4. NDR 3 7:5 2
- 5. LUCEMBURSKO 4 0:14 0

5. skupina: Maďarsko - Kypr 2:0.

- 1. MAĎARSKO 4 9:3 8
- 2. HOLANDSKO 4 9:4 4

IMPORTOVANÉ MLYNČEKY NA MAK /POPPY SEED/ celokovové zo Záp. Nemecka cena \$ 22.90, poštou \$ 25.90.

FORMIČKY NA PEČENIE - ORECHY, KRABIČKA 50 KUSOV ZA \$ 7.50, POŠTOU \$ 9.50.

NAVŠTIVTE NÁŠ OBCHOD máme na sklade ďalších 500 druhov importovaných kuchynských potrieb. Katalóg pošleme na požiadanie. POSKYTUJEME ZĽAVU 20-50 %

**JULIUS KITCHEN UTENSILS
2205 S. Ridgeland
BERWYN, IL. 60402**

☎ /312/ 484-8728 lebo ☎ (312) 795-9094

3. RAKOUSKO 3:4 4

4. KYPR 5:3:14 0

Conacacaf - 2. skupina: Kanada - Haiti 2:0. Třetím týmem je Guatemala.

Asie

1. skupina - A: Saudská Arábie - Spojené arabské emiráty 0:0. Třetím týmem je Oman.

B: Katar - Jordánsko 2:0. Libanon odstoupil z kvalifikace, takže výsledky, kterých dosud dosáhl se anulují.

1. Katar 3 5:1 4
2.-3. Irák 2 3:5 2
2.-3. Jordánsko 3 3:5 2

2. skupina - A: Kuvajt - Sýrie 0:0.

1. Sýrie 3 2:0 5
2. Kuvajt 2 0:1 1
3. Sev. Jemen 1 0:1 0

B: Bahrajn - Jižní Jemen 3:3. Třetí tým Irán odstoupil z kvalifikace.

1. Bahrajn 2 7:4 3
2. Již. Jemen 2 4:7 1

4. skupina - A: Macao - Brunei 2:1.

1. ČINA 4 16:0 7
2. MACAO 3 4:5 4
3. HONGKONG 2 8:0 3
4. BRUNEI 5 1:24 0

První ženský fotbalový mezinárodní zápas: Československo - Maďarsko 2:2 (hrán v Petržalce 14. dubna 1985).

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Fotbalisté Sparty sehráli první přátelský zápas s Lithning (Poláci) v neděli 21. 4. 85. První mužstvo pod vedením manažéra Láďi Gajdy prohrálo 1:3, i když mělo mírnou převahu v prvé polovině, kterou však nedokázal střelecky vyjádřit. Jediný gól Sparty střelil záložník Jenig v 49. min., když vyrovnal na 1:1. Soupeř skóroval po chybách spartánských hráčů. Útok Sparty je Achilovou patou celého mužstva, střelecky absolutně bezzubý. Rezerva Sparty vysoko porazila svého soupeře 7:1. Branky: Swanson 3, Carlos 2, Felske, Vlčanský. Manažér rezervy Láďa Kop byl s výkonem svého týmu spokojen, neboť všichni hráči hráli ve velkém nasazení a s chutí po gólech.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

BÍLÝ SPORT

Ve finále mezinárodního tenisového turnaje v Dallasu zvítězil československý reprezentant Ivan Lendl nad Američanem Timem Mayottem 7:6, 6:4 a 6:1. Lendl měl vynikající podání, zaznamenal devět es, a Mayotte navíc svému soupeři dopomáhal k vítězství dvouchybami v rozhodujících momentech utkání. První set trval přes hodinu. Poté, co jej Mayotte nejtěsnějším rozdílem prohrál, přestal být Lendlův vážnějším soupeřem a závěr utkání už zcela patřil čs. reprezentantu. Lendl dostal za vítězství 150 tisíc dolarů. Ve finále mezinárodního tenisového turnaje v Nice zdolal Francouz Henri Leconte Péceiho z Paraguaye 6:4 a 6:4. Ženy měly na programu velký mezinárodní turnaj na Hilton Head Islandu v Jižní Karolině. Ve finále porazila Američanka Chris Evertová - Lloydová teprve 14 letou argentinskou hráčku Gabrielu Sabatiniovou 6:4 a 6:0.

STANLEY CUP

Boje kanadsko-amerických hokejových profesionálů o Stanleyho pohár mají velmi dramatický průběh. Čtyři mužstva sice dokázala vyřadit v prvním kole své soupeře po třech vítězstvích v řadě za sebou, ale ve všech těchto případech šlo o vyložené favority. Obhájece Stanleyho poháru tým Edmonton Oilers, vyřadil Los Angeles Kings na cizím ledě v prodloužení 4:3. Postup si z první série hrané na tři vítězná utkání, vybojoval podle očekávání i nejlepší celek letošní Národní hokejové ligy, Filadelfie Flyers. V posledním utkání zdolal v New Yorku tamní Rangers 6:5. Mužstvo Chicago Black Hawks bylo na Stanley Cup výborně připraveno a v Detroitu vyřadilo Red Wings po vynikající hře vysoko 8:2. A tři zápasy za sebou vyhrál i tým Minnesota North Stars, který v posledním z nich porazil Saint Louis Blues 2:0. Mužstvo Winnipegu vyhrálo svou sérii 3:1 díky závěrečnému vítězství nad Calgary Flames na cizím ledě 4:2. Mužstvo Washingtonu vedlo nad mužstvem New York Islanders na cizím ledě ještě na začátku třetí třetiny 4:2, potom však dostalo tři branky za sebou a o poslední šanci je připravilo neproměněné trestné střelení 30 vteřin před koncem střetnutí. Mladý Bobby Carpenter nedokázal překonat zkušeného brankáře Islanders Billyho Smitha. Při závěrečné power-

Vera Roknic Appointed Assistant Branch Manager at Berwyn

Vera Roknic, originally from Prague, Czechoslovakia, is a graduate of the Business Academy of Dr. Eduard Benes, majoring in foreign languages and foreign business relations. After a 5-year practice in Stockholm, Sweden as a secretary for an import/export company, she settled in the United States and has been a resident for 32 years. Vera joined Lincoln in 1968 and has had training in the savings, mortgage loan, home improvement and student loan department. In 1980 she was appointed an officer of Land of Lincoln with the title of Assistant Secretary. Recently she successfully completed accelerated Management Trainee program and received the position of Assistant Branch Manager. She is active in many ethnic and local community functions and is a member of St. Odilo Parish in Berwyn, Il. and Secretary of the Czechoslovak National Council of Women.

play pak newyorští ještě dokázali stvrdit své vítězství 6:4 brankou Bossyho do prázdné washingtonské svatyně. Mimochodem byla to už osmdesátá branka Mikea Bossyho ve Stanleyho poháru; Bossy se tak na pouhé dvě branky přiblížil rekordu legendárního Maurice Richarda. Mužstvo Quebecu prohrálo v Buffalu 4:7 a o postup ještě muselo bojovat v pátém utkání. Na dvě branky Quebecu přihrál bývalý čs. reprezentant Petr Šťastný. A konečně v Bostonu zdolali tamní Bruins Montreal Canadiens 7:6; také mezi těmito dvěma mužstvy se rozhodlo o postupu až v pátém zápase. Mužstvo New York Islanders, které vyhrálo Stanleyho pohár v uplynulých pěti letech čtyřikrát, znovu prokázalo, že je celkem jedinečně disciplinovaným pro utkání tzv. play-offs. Ačkoli v uplynulé sezóně kanadsko-americké Národní hokejové ligy hrál tým Islanders pouze průměrně, dokázal nyní poprvé v historii Stanleyho poháru vyřadit v sérii hrané na tři vítězná utkání soupeře, který vyhrál první dvě utkání za sebou. Oběti Islanders se letos stali hráči Washington Capitals, kteří prohráli se svým soupeřem na vlastním ledě 1:2, a byli vyřazeni v sérii utkání prvního kola celkovým poměrem dvě ku třem. 3:2 skončila také série zápasů mezi mužstvy Montreal Canadiens a Boston Bruins. Montrealský tým vyřadil Boston v

pátém vzájemném střetnutí šťastně 1:0, brankou, kterou vsítil Naslund, 51 vteřin před koncem poslední třetiny. Velká radost byla v Quebecu, kde tamní Nordiques v rozhodujícím pátém utkání série zdolali Buffalo Sabres 6:5. K nejlepším hráčům na ledě patřil jako obvykle bývalý čs. reprezentant Petr Šťastný, který přihrál na tři branky vítězného quebeckého mužstva. Jeho bratr Anton utrpěl minulý týden v jiném utkání s Buffalem zlomeninu lícni kosti; Mike Ramsey z Buffala jej ovšem zranil holí v zápalu boje zjevně neúmyslně. Ve druhém kole Stanleyho poháru, hraném už na čtyři vítězná utkání, se utkají mužstva Filadelfie Flyers a New York Islanders, Montreal Canadiens a Quebec Nordiques. Chicago Black Hawks a Minnesota North Stars, a Edmonton Oilers a Winnipeg Jets.

VYNIKAJÍCÍ PETR SVOBODA

Jedním z nejlepších nováčků je v této sezóně mezi kanadskými a americkými hokejovými profesionály devatenáctiletý Petr Svoboda, který hrál loni za Litvínov. Svoboda loni v létě emigroval do Kanady a je dnes oporou obrany mužstva Montreal Canadiens. O Petru Svobodovi a jeho první sezóně mezi profesionály, mi slavný Svobodův spoluhráč Larry Robinson řekl, že pro

Petra Svobodu bylo velmi těžké rozhodnutí opustit Československo a svou rodinu. Petr však podle jeho slov cítil, že existuje něco, co chce a musí dokázat. Když přijel do Kanady neovládal angličtinu. Robinson říká, že kdyby někdy musel on opustit svou zem a přizpůsobit se nové zemi, byl by na sebe hrdý pokud by to dokázal tak, jako Petr Svoboda. Svoboda dokázal podle Robinsonových slov něco velkého; přizpůbil se výborně kanadskému pojetí hokeje i severoamerickému způsobu života. Na mou otázku o Svobodově letošním působení v kanadsko-americké profesionální Národní hokejové lize v týmu Montreal Canadiens, Robinson odpovídá, že pro Svobodu nemá nic než obdiv. Petr je velmi talentovaný hokejista, výborně bruslí, výborně rozumí hře, je na svou postavu velmi silný, ví, co se na ledě děje a umí předpovídat co se stane, hraje s přehledem, vede si prostě výborně, a - jak Robinson zdůrazňuje - skvěle se přizpůbil kanadskému pojetí hry. Potom jsem se Larryho Robinsona zeptal na Svobodovu hokejovou budoucnost. Robinson říká, že Montreal má v mužstvu Cheliose a Kurverse, kteří jsou o tři až čtyři roky starší než Svoboda. Až bude Svoboda v jejich věku bude podle Robinsona patrně ještě lepší než oni. Nyní je Petr ještě hodně mladý; až vyroste a zesílí, bude určitě ještě lepší.

Ocenění práce ČZNR

V sobotu, 13. dubna 1985, uspořádala Čs. ženská národní rada v exilu zdařilý kulturní a společenský večer, který byl velmi pěkně navštíven milovníky literatury a zvláště spisovatele Karla Čapka. Na námět - „Karel Čapek ve světové literatuře“ - promluvil Dr. Jaroslav Schejbal, profesor americké literatury a humanitních věd na Illinoiské universitě v Chicagu, a svou poutavou přednáškou obohatil naše znalosti a později v debatní půlhodině zodpověděl podrobně zajímavé dotazy hostů.

Během večera, který probíhal v přátelském ovzduší restaurace Klas v Ciceru, Ill., též bylo připomenuto 35. výročí trvání Čs. ženské národní rady v exilu. Jednatelka Věra Rokničová oznámila, že ČZNR byla poctěna vyznamenáním od GFWC Illinoiské federace žen za vynikající výkony své činnosti. Současně byl obdržen dopis od předsedy výkonného výboru Rady svobodného Československa, Dr. Mojmiry Povolného, ve kterém oceňuje práci Čs. ženské národní rady takto:

„Vždy jsme sledovali vaši sociální a kulturní práci s velkým obdivem. Dovolte mi při tomto důležitém výročí, abych vám jménem Rady svobodného Československa za váš velký přínos naší společné věci poděkoval. Každý pracujeme na svém poli, ale spojuje nás oddanost, jejíž výsledky se stékají v jeden proud. Československé ženy na svém poli vykonaly naší věci neocenitelnou, nesrovnatelnou a nenahraditelnou službu. Přeji vám, aby se vám i v budoucnu vaše práce dařila tak jako dosud a aby byla korunována úspěchem, nad který si nemůžeme přát nic lepšího.“

Čs. ženská národní rada v exilu tímto děkuje všem přátelům a příznivcům, kteří se zúčastnili tohoto večera a doufá, že i v budoucnu budete naše snahy a práci podporovat. V.R.

DOPORUČTE
Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Pomozte nám
rozšířit

Klub jeho čtenáru!

Máte již zaplacenou
PŘEDPLATNÉ
na rok 1985?

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Úředník, který dirigoval ženské, se na něho tázavě podíval. Ukázal mu dopis. Muž ho vyzval aby si sedl. Vybral si třetí židli od kraje. Chtěl být vpředu, aby na sebe upozornil.

Za chvíli se začali trousit ostatní. Sedali si porůznu ke stolům, tvořícím podkovu. Někteří se pozdravili, ale většina působila dojmem, že jsou zde poprvé jako Procházka.

Židli vedle obsadil soudruh s prošedivělými vlasy, stříženými na ježka, a se zkaženými zuby. Muž vypadal trochu venkovsky.

„Tys tady nový, co?“ zeptal se.

Procházka přikývl.

Odkud jsi přišel do církevního?“

Procházka byl opatrný při hovoru s neznámými lidmi. Ukázalo se, že muž se šedivými vlasy na ježka není neznámý.

„Tys byl přece dříve v zemědělském. Pamatuju se na tebe. Jednou jsi u nás byl na konferenci.“ řekl.

Přijel z Pelhřimova, který skutečně spadl do Procházka obvodu. V Pelhřimově se účastnil několika konferencí.

„U nás v kraji to bude s flandákama nejhustší,“ řekl muž a naklonil se důvěrně k Procházce, jako by mu sděloval nějaké tajemství.

„Znáš pacovského Kovandu?“ zeptal se.

Procházka přikývl.

„Přešel také do církevního. Divím se, že tu není.“

Muž byl neúnavný ve svých pokusech navázat konverzaci. Vyjmenoval několik soudruhů, o nichž se domníval, že by je Procházka mohl znát. Procházka byl rád, že nemusí nic říkat o sobě.

Mezitím se sál zaplnil. Za předsednickým stolem viděl Procházka několik tváří, které znal od vidění. Jednoho z nich ale znal dobře. Krčila, co byl dříve v bezpečnostním. Poznali se na školení. Při večírku na rozloučenou se spolu pěkně zpanákovali. Krčil si na to také vzpomněl a přátelsky Procházce pokynul. Ukázalo se, že Krčil je tady hlavní osobou. Procházka podvědomě cítil, že bylo správné, že se začal zajímat o církevní referát.

Schůze byla, jak očekával, nudná. Kdosi hovořil nekonečně dlouho o ideologické diverzi církve a varoval před nedostatkem bdělosti na tomto úseku bitevního pole. Hovořil o úkladech církevní hierarchie a jejím spojení s imperialistickým Západem. Pustil se také do Vatikánu a hřímal, že tam jsou největší zpátečníci.

Když referát skončil, ohlásil Krčil přestávku a sdělil, že po polední přestávce se aktivně účastní sám doktor Čepička. Přítomní to přijali s vděčným potleskem.

Tak jak to Krčil řekl, znamenalo to, že se v poledne bude podávat oběd. To opravdu v zemědělském nebylo. Procházka sáhl po krabičce cigaret na stole, kterých se ze zdvořilosti zatím nikdo nedotkl. Zapálil si a načatou desítku strčil do kapsy.

Do diskuse se přihlásilo mnoho řečníků. Procházka se na sebe zlobil, že si také nepřipravil příspěvek. Pokusil se několik vět načrtnout na papír. Stačí, aby řekl pár frází o farizejství církve a o podvrtných slovech, šířených z kazatelny, nebo o klášterech, poskytujících útulek zahraničním rozvědkám. Ale nemohl se soustředit ani na jednoduchý projev a svou přihlášku do diskuse stále odkládal. Nakonec se ukázalo, že už je pozdě. Krčil vyzval účastníky, aby se už nepřihlašovali, protože doba pokročila.

Procházce připadaly úkoly v církevní komisi jasnější a snadněji proveditelné než v zemědělských komisích. Tady byl jasný ideologický nepřítel a zřetelně vymezené fronty. Také výsledek lze snáze odhadnout předem, kdežto činnost zemědělského referenta se utápěla v množství lapálií, v tahanicích o každou rozoranou mez a vyvlastněnou kozu a vepře.

Jeho pohled se setkal s Krčilovým. Usmáli se na sebe přes šíři stolu jako staří známí. Jisté to bylo to pravé, že přehodil výhybku tímto směrem. Načal druhou krabičku cigaret ze zásob na stole. Pak se dveře otevřely a ženy, které předtím připravovaly sál, přinesly na podnosech kávu.

V polední přestávce se Procházka přitočil ke Krčilovi, který se ho žoviálně zeptal, jak se mu schůze líbí.

„Líbí,“ odpověděl Procházka spontánně.

Vypadalo to, že Krčil sám není tak docela spokojen. Řekl: „Většina lidí je tu nových, nemají ještě docela jasnou představu.“

Procházka pochopil, že Krčil od něho očekává kritičtější přístup. „Trochu silná slova, co? Špióni v klášterech, granáty pod oltářem. Silný tabák, že?“

Krčil se na Procházku podíval. Zdálo se, že přísně a nedůvěřivě.

Procházka cítil, že přestřelil. „Chtěl jsem říci, že s těmhle věcmi se dovedou vypořádat soudruzi ze Státní bezpečnosti. Civilní komise by neměly zapomínat na jinou podstatnou věc. Farář na vesnici je brzdou kolektivizace,“ snažil se zmírnit nepříznivý dojem.

Krčilova tvář už zase byla přátelská. „Je vidět, že jsi přišel ze zemědělského. Máš pravdu. O to jde nejvíc.“

„Tak jsem to myslel.“ Procházka to řekl, jako by chtěl Krčilovi dokázat, že vše už předem důkladně promyslel.

„Myslím, že pro nás budeš dobrá posila. Těší mě, že jsi tady.“ Krčil mu poplácal po zádech a šel ke skupině soudruhů, které Procházka neznal.

Po obědě Krčil odkládal zahájení schůze, dokud nepřišel ministr Čepička. Mezitím se na stole objevily sklenky a lahve gruzínského koňaku.

Konečně se doširoka otevřely dveře a Čepička přišel v doprovodu tří mužů. Jednoho Procházka trochu znal. Jmenoval se Slavík.

Ministr usedl vedle Krčila a přátelsky se usmíval. Sáhl po sklence a obřadně všem připil. Krčil se zatvářil důležitě a s úřední horlivostí začal ministrovi vykládat, že dopolední aktiv nastínil všeobecné zásady boje a že soudruzi ventilovali své zkušenosti s ideologickým nepřítelem. Ministr se zájmem naslouchal a občas si složeným šátkem otřel orosené vysoké čelo. Procházce připadalo, že neustále hraje určitou roli, kterou si zvykl - sympat'áka do určité míry, ze kterého by měl jít trochu strach. Svou kulatou, pečlivě vyholenou tvář a v dobře padnoucích šatech působil trochu jako operetní tenor.

Pak začal mluvit sám. Bez papíru, klidně, vypravěčským způsobem, takže to ani nepřipadalo, že říká vlastně totéž, co všichni ostatní před ním, a že opakuje stejné fráze. Přešel i ke kolektivizaci zemědělství a řekl, že dokud bude na vesnici farář, meze nerozoráme. Krčilův a Procházkův pohled se setkaly. Krčil se povzbudivě usmál.

Čepička mluvil dlouho a co chvíli si složeným kapesníkem otíral čelo. Naslouchali mu se zdvořilou pozorností. Byla to pro ně pocta, že mohou být na této schůzi s ním a usrkovat stejný koňak jako on a že se s ním shodují v názorech na důležitý problém. S ním, s mužem, který udělal největší pounorovou kariéru a navíc byl zetěm prezidenta Gottwalda. Teď tu seděl s nimi a nenuceně hovořil o tom, jací že jsou ti faráři povedení ptáčkové.

Obecně teze dokládal příklady z praxe a zvláště své posluchače pobavil, když vyprávěl o faráři kdesi na Ledečsku, který instaloval v kostele zázrak, čímž chtěl na svou stranu získat prostě dobré venkovany a odvrátit je od vstupu do zemědělského družstva. Prý si k tomu účelu sestrojil složitý mechanismus a při kázání tahal na kazatelně šňůrkami, které způsobily vychylování kříže. Zařízení maskoval kyticí na oltáři a knihami, rozloženými na paženi kazatelny.

Our 100th Year

**SECOND
FEDERAL
SAVINGS**

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Úspěch vzbudil veselost, ale když ministr upozornil na nebezpečnost takového činu, zvažněli a někdo se zeptal, jak bude podvodný kněz potrestán.

Ministr odpověděl: „Nejde o jednoho faráře, jde o odhalení a zneškodnění celého reakčního systému, který vytvořila vysoká církevní hierarchie.“

Procházka zpozorněl, když Čepička hovořil o případu v ledečském okrese. Vyčítal si, že o ničem neví. Zlobil se na Kuntoráda, Ságra a Vlasáka, že mu, pitomeci, nic nereferovali. Jindy za ním chodí s každou hloupostí, s každým na černo poraženým vepřem, a takovouhle věc mu neřeknou.

Přestože nic konkrétního nevěděl, zvedl ruku a přihlásil se o slovo. Krčil mu ho okamžitě udělal, ačkoli před ním se přihlásili už dva nebo tři jiní s otázkami na ministra. To bylo znamení, že to má u Krčila dobré.

Zraky všech spočinuly na Procházce. Řekl, že byl instruktorem v zemědělském referátu na ledečském okrese a že tam zná dobře poměry. Připomněl, že v tomto dříve zapomenutém kraji má církev mimořádně silnou pozici a že se tam vymoženosti socialismu hůře prosazují než jinde. Nabídl se, že může přímo v terénu převzít jakýkoli úkol.

Nevěděl, jaký dojem učinilo jeho vystoupení. Ministr pokýval hlavou, a řekl, že je dobře využívat zkušeností z jiných oblastí, například v práci se zemědělci. To mohlo, ale nemuselo něco znamenat. Ale v Krčilových očích rozpoznal souhlas.

Hned po odchodu ministra Krčil rozpustil schůzi. Ti tři, kteří přišli s ministrem, zůstali v síle. Procházka hledal příležitost, aby se dostal ke Slavíkovi. Doufal, že se na něho bude ještě pamatovat. Potěšilo ho, že ho Slavík oslovil první.

„My se známe, že, soudruhu?“

„Ano. Dobře se pamatuju. Na kulturním semináři ve Velvarech.“

„Ty jsi Procházka, vid’?“ řekl Slavík.

Prisvědčil.

„Říkal jsi, že znáš dobře ledečský okres, že?“

„Dělal jsem tam zemědělského referenta.“

„Výborně.“ zaradoval se Slavík. „Přijď zítra ... ne raději pozítří odpoledne na církevní referát sem do čtvrtého poschodí. Kolem půl jedenácté, ano?“

Procházka řekl, že přijde.

„Všechno jasné!“ řekl Slavík a podal mu přátelsky ruku.

„Děkuji,“ šeptl Procházka a jeho vděčnost byla upřímná.

„Není zač děkovat, soudruhu. Potřebujeme stoprocentní lidi a tebe známe.“

Procházka zůstal v síle sám. Ostatní už odešli. Dole u vchodu dohonil muže se šedivými vlasy na ježka z pelhřimovského okresu. Chtěl se mu vyhnout, ale muž k němu šel a podal mu na rozloučenou ruku. „Kdybys na ledečském potřeboval přehnout, klidně se obrať na sousedy na pelhřimovském. My tam máme stejné problémy a můžeme akce koordinovat. Na mne se můžeš obrátit vždycky. Já jsem Kadlec. Budeš si mé jméno pamatovat, vid’? Kadlec Josef.“

Procházka mu řekl, že na něho nezapomene. Kadlec se mu odvděčil úsměvem, při kterém odhalil zkažené zuby.

Venku na nábřeží mezitím prítuhlo a od Vltavy studeně foukalo. Procházka si vyhrnul límec a šel opačným směrem pod Letenskou pláň, než kterým ráno přišel. Setkání s Kadlecem považoval za dobré znamení. Tyhle myši z kraje mají dobrý čich. I ostatní si jistě všimlí, že hovořil mezi čtyřma očima s ministrovým tajemníkem. Určitě to zvýšilo jeho prestiž v očích všech. A Krčil byl k němu také ohromný. Jistě ho považuje za koně, na kterého je dobře vsadit.

Začal sám věřit, že je dobrý kůň.

(Pokračování příště)

Úspěšný jarní festival v Clevelandu

Dramatický sbor Věelka uvedl ve dnech 13. a 14. dubna t.r. velice úspěšný jarní festival v České národní síni pod vedením předsedkyně Věelek – Jarmily Hromádkové, která uvítala plnou síň návštěvníků z Clevelandu, z okolních měst, ba dokonce i z Anglie.

Kapelník, Lubomír Hromádka, zahájil hudební program Vačkářovým pochodem „Probuzení“ s prohlášením: „Hrajeme tento pochod na počest pracovníků Sokola Velkého Clevelandu, kteří restaurovali historickou Českou národní síň tak, jak vypadala v době největší slávy; též děkují členům bývalého Patronátu Č.N.S., že zachránili tuto síň pro naši generaci.“

Staročeská dechovka Sokola Greater Cleveland, za řízení

Další české filmové představení v Ciceru

Jistě si nenecháte ujít příležitost spatřit český film světovou slávou ověčeného českého režiséra Miloše Formana, jehož slavné americké filmy „Kukaččino hnízdo“ a nejnovější „Amadeus“ si odnesly největší počet „Oskarů“ z festivalů.

Vybrali jsme pro vás pro naše příští promítání Formanův film „Konkurs“. Tento film je v první řadě českých filmů tohoto režiséra. Film dává nahlédnout do tajemství jeho tvorby v pozdějších letech. Film se skládá ze dvou částí. První pojednává o přípravě dvou hudebních těles na konkurs a původně se jmenovala „K čemu jsou nám dechovky?“ Druhá část se pak zabývá soutěží zpěváků na připravovaný kabaret. Z tohoto námětu filmu se pak Forman vrací při natáčení amerického filmu „Taking off“.

Nenechte si ujít vyjimečnou příležitost spatřit tento jedinečný film. Budeme jej promítat v pondělí dne 6. května v 7:30 P.M. ve škole Tomáše Garrigue Masaryka - 4701 W 22nd Pl. v Ciceru.

Za tři dolary, které nám zaplatíte, se nejen dobře pobavíte, ale přispějete také na dobrý účel. Peníze, které zůstanou po zaplacení sálu, vypůjčeného filmu a poštovního, jsou určeny na dobročinné účely, jako je pomoc nově přijetým a potřebným krajanům.

Přiveďte své anglicky mluvící přátele; film má anglické podtitulky.

Předsednictvo odbočky „28. říjen“

Lubomíra Hromádky, zahrála skladby od Františka Kmocha, Jana Chromce, Jaromíra Vejvody, Karla Vačka, Františka Kůdy, Emila Štolce a Václava Vačkáře. Pěkně zazpívalo sokolské trio – Jiřina Drobná, Marianne Peterková a Marge Jubová. Sólóvé zpíval oblíbený zpěvák, Ludvík Rychtera.

Před třetí písní /Andulko šafařova/, L. Hromádka vyzval obecenstvo ke zpěvu povzbuzením:

„Sousedé, tety, vážení přátelé, zvz vás všechny, abyste si zazpívali s námi od plíc a veselé. Staročeská dechovka zahraje vám do noty, aby vás přešly trampoty. Každý z nás má písničku ve svém srdíčku. Jde s člověkem již od mládí až do pozdního stáří. Rád si ji zazpívá, kdo světem bloudivá, neboť ví, že srdce mámy, tam v dáli na něho vzpomíná.“

Populární koncert zakončil pochodem od Johna Phillipa Sousy „Stars and Stripes Forever.“

V jednoaktovce „Zapletená veselka“, kterou odborně režíroval Vladimír Králík, bezvadně zahráli: V komické zápleťce hry, Jarmila Sobotová vykouzlila půvabnou nevěstu. Byla růží na jevišti a doufáme, že bude hrát v mnoha dalších divadelních hrách. Jarmila Skořepová vypočetla pravou energickou tetku. Úloha byla na ni přímo ušita. Ženicha hrál výborně Jiří Pláček a svou úlohou mi připomínal hubenějšího Vaška Krušinu. Luboš Seifert, šofér a mileneček nevěsty je elegant, který jistě hrával i v Československu. Viktor Von-

drašek a dědeček nevěsty, jako starý herec vyhrál roli komicky a jako vždy dobře. Stejně se dá říci i o Edwardu Lacinovi, který hrál soudního oficiála a ženichova svědka. Družička, Květa Šimůnková, hrála v Clevelandu poprvé. Velmi okázale ukázala svoje herecké schopnosti a těšíme se na její další vystoupení. Nejkomičtější úlohu měl Václav Hesoun, zřízenec pohřebního ústavu, kterou vyhrál do posledního puntíku. Právem měl u obecenstva největší ohlas. Jiří Kotlan a Josef Bachna hráli hosty. I když měli poměrně menší úlohy, zhostili se jich jako vždy dobře. Profesionálně maskoval Bohumil Samec.

Máme skutečnou radost, že jsme na prknech jeviště viděli nové tváře, a že se naši mladí už začínají zapojovat do kulturní práce českého Clevelandu.

Taneční skupina Sokol Greater Cleveland Folk Dancers za řízení Dolly Baca zatančila „Českou besedu“. Bylo radostí se dívat na přesně nacvičené tance a na pestrost selských krojů. Smíšený pěvecký sbor řídil Donald Ranc a na harmoniku hrála Jean Dušková.

V závěru je nutno podotknout, že jarní festival byl příjemným a zajímavým představením. Prostě, bylo to něco nového i modernějšího a program se líbil všem návštěvníkům. Děkujeme za pěkný sobotní večer i za nedělní odpoledne a těšíme se, že Jarmila a Luba Hromádkovi přijdou opět brzy s něčím tak roztomilým a líbivým.

Premek Kocián

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ –
kompletní služby – MNOHOLETÁ ZKUŠENOST –
návštevy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA – POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

WHO IS THE NEW ELECTED ABBOT OF SAINT PROCOPIUS ABBEY?

BACKGROUND

The abbey bells rang at 10:20 a.m., on Apr. 9, 1985, heralding the news of a new abbot's election at St. Procopius Abbey in Lisle, Ill. He is Abbot Hugh Anderson, O.S.B., 47, the monastery's eighth abbot in its hundred-year history. Abbot Hugh has been a farmboy, halfback, actor, teacher, school administrator and parish priest before becoming spiritual father of the 72-member Benedictine monastery.

"I want you to know that I love you even after what you've done," the stunned new abbot quipped to his fellow monks at the liturgical service following the election. Two days before, Abbot Valentine Skluzacek, O.S.B., had retired at the age of 70.

At a news conference Apr. 10, Abbot Hugh was candid once more, and also disarming. "I'm terribly new at this," he said in his medium-range, pleasant voice. "I've never been in a position to have a news conference

before."

Abbot Hugh has held the following positions since his profession in the Order of St. Benedict in 1959: socius of novices, 1959-63; Latin teacher at Benet Academy, 1961-65; College dormitory prefect, 1964-69; College admissions director, 1965-69; Academy assistant principal, 1970-82; associate pastor at St. Joan of Arc Church, 1982-April 9, 1985. In addition, Abbot Hugh has served three terms on the Abbey board of seniors, the priests senate of the Diocese of Joliet since 1983; and the board of reconciliation and arbitration for the Diocese of Joliet since 1979. He holds a bachelor of arts degree from Illinois Benedictine College and the master's degree in educational administration from Indiana University.

A reporter at the news conference remarked that Abbot Hugh's pectoral cross appeared to be heavy. "It's a lot heavier than it looks," he countered. "The abbot has to set an example of Christian witness, assisting the monks in their witnessing and being assisted by them in return. For example, he does it by loving the brothers: encouraging, correcting and affirming," he said.

"Monastic life is counter-cultural," Abbot Hugh asserted. "The culture of society is very much concerned with the here and now," he said. "The monastic life has to witness to a foretaste of what is to come and it witnesses that in the here and now." Witnessing to the Christ-

Rt. Rev. Hugh Anderson, O.S.B., eight abbot of St. Procopius Abbey.

ian life is not confined to the monastery for active Benedictines, but flows into their other ministries, especially education. "If the students we teach can't see our lives as giving and sharing, if we're terribly self-centered people, then we sadly communicate that self-centeredness is important," he said.

"Benet Academy and Illinois Benedictine College have a fine record of educating students for jobs in the world. But we also demonstrate Christian values, not so much in what we teach, but in what we do," the abbot said. "The atmosphere at our schools is different from that of a non-religious school. In the classrooms, the dorms, through the secretarial staff, there's a certain umbrella over the institutions. If we're no different than a public school in the ways we treat people, do we have a right to exist?"

Abbot Hugh looks for more young people to join the abbey. "God has promised, 'I will be with you until the end of time,' and if we're doing God's work, then the vocations will come," he said.

The abbot's fascination with religious life began with his parents back in Ohio, Ill., 87 miles west of Lisle, asking him to "consider" attending a Catholic college. "When they said, 'consider,' that meant, 'you're going.'" So I picked the only Catholic school around that played football. But I broke my ankle as a freshman and that caused me to sit back and look at the monks, look at what I was doing and ask where I was going."

BENEDICTINE VALUES ARE NEEDED BY SOCIETY NOW, ABP. WEAKLAND SAYS

The values contained in Benedictine life are needed by society, especially at this time in history, according to Milwaukee Archbishop Rembert Weakland, O.S.B. The Catholic prelate preached at the Mar. 21 Mass of Thanksgiving marking the centenary of St. Procopius Abbey, Lisle, Ill.

"For 100 years the monks of St. Procopius Abbey have been healing relationships," Archbishop Weakland said. "They have given us all witness of how ordinary people can use extraordinary accomplishments to show values that are so important to the people. I want them to know that they are appreciated, that their witness is appreciated, especially at this moment in history."

Rt. Rev. Victor Dammertz, O.S.B., Abbot Primate of the international Benedictine Confederation, celebrated the Mass, held on the day commemorating the death of St. Benedict. Other abbots, bishops and priests concelebrated the liturgy including Joliet diocesan clergy and St. Procopius Seminary priest-alumni, the day's special guests. Festive liturgical banners created by Rev. James Hagen of Chicago decorated the Abbey Church high brick wall.

A former Benedictine Abbot, Archbishop Weakland offered clues to what makes monasteries special. He said that monasteries composed of ordinary people have survived through centuries because their members exhibited signs of building God's kingdom, supported by "Benedictine Peace", and kept alive by daily praying of the Divine Office. "What makes a monastery a monastery," the Archbishop said,

"what keeps that relationship with God so clear, open, vital and upfront, it he Opus Dei, the Divine Office; that constant routine, day after day after day, keeping always God before our eyes and never forgetting who is first in our lives."

The Milwaukee prelate also touched on monastic obedience. "St. Benedict saw obedience of the monk as key to restoring that right relationship with God's will, because the monk sees in his Abbot the person of Christ. So he returns to God through obedience because he has gone away from God through disobedience and he wants to restore that relationship. By trying to establish a right relationship with God, it flows through to our relationships with the world around us and it also makes us aware of "who and what we really are." Archbishop Weakland offered.

Benedictines value highly the good things of the world because "Benedict, in his Rule, makes everything in the world sacred," Archbishop Weakland said. "The whole point of our lives to carry the presence of the Lord, which we establish so much through the liturgy, out to whatever we do, wherever we go, to incarnate that Word of God out there. That's why we value art, architecture and music, even though we may not do them well."

Principal concelebrants of the Mass were Rt. Rev. Valentine Skluzacek, O.S.B., Abbot of St. Procopius Abbey; Most Rev. Joseph Imesch, Bishop of the Diocese of Joliet; Most Rev. Daniel Kucera, O.S.B., Archbishop of Dubuque, Ia., and a former Abbot of St. Procopius Abbey; Rt. Rev. John Eidenschink, O.S.B., Abbot President of the American Cassinese Federation; and Rt. Rev. Thomas Havlik, O.S.B., former Abbot of St. Procopius Abbey.

SKUPINOVÉ ZÁJAZDY Z CHICAGA DO BRATISLAVY

cez Viedeň

Výhodné pre cestujúcich na Slovensko a Moravu

Odlety	Návraty
28. mája	28. júna
18. júna	15. júla
25. júna	22. júla
2. júla	29. júla
9. júla	5. augusta
16. júla	12. augusta
13. augusta	9. septembra

Jednotná cena okružní letenky \$750.

O DALŠIE INFORMÁCIE SA SPOJTE:

Atlantic Travel Metropolitan Travel

Atlantic Travel Metropolitan Travel
5454 S. KEDZIE 7034 West CERMAK Rd.
Chicago, Ill.60632 Berwyn, Ill.60402
☎436-1353 ☎795-4990

HLEDÁM

DOBROU ženu a hospodynju, mluvíci naši materštinou. Jen čestně. Je mi 57 let, jsem zdravý a pracovitý. Foto vítáno!

Do adm. t.l.

Značka: Samota tíží!

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, děbrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.

St. Methodius Centenary, 1985

Sts. Cyril and Methodius, by F. Ekert (translated and abridged).

(Continued from last issue)

There are also scholars who suggest that Cyril and Methodius welcomed the opportunity to go on a mission to the Khazars as an escape from the scandalous ecclesiastical conflicts prevailing in Constantinople. The young Emperor Michael III (856-867) was dominated by Bardas, Chancellor of the Empire. Bardas caused Ignatius Patriarch of Constantinople to be deposed in the year 857 and sent into exile. In this shameful procedure, Bardas joined forces with the infamous Photius, then secretary of the imperial court. Later Photius, with the help of Bardas, usurped the archiepiscopal see of Constantinople. Pope Nicholas I did not recognize Photius; rather, he spoke out against Photius and rebuked him for being deceitful. When Cyril returned to Constantinople from the mission to the Khazars, he found that the ecclesiastical affairs had not improved. They may be related to his expressing a wish to take the relics of St. Clement to Rome.

Then by Divine Providence, Cyril and Methodius were sent to Moravia. The history of this mission began with the first efforts to establish Christianity among the Czechs, that is, in Bohemia. Since the year 800, when Charles the Great was crowned Emperor by Pope Leo III, the Holy Roman Emperors considered themselves protectors of the Christian church. When the German missionaries entered countries on the eastern borders of the Holy Roman Empire, they expected their converts to accept the ecclesiastical authority of the neighboring German bishops and at the same time to recognize the Holy Roman Emperor as their overlord. That is how the Slavs were led to perceive the German missionaries as employees of their land-hungry rulers. The German kings in their efforts to extend their jurisdiction used the spreading of the Gospel as a pretext for waging cruel wars against their neighbors in order to subjugate them. Charles the Great himself sent his son Charles on such a military expedition against the Czechs. The Czechs chose to pay tribute.

The Slavs in Pannonia (western Hungary) did not resist these military incursions as vehemently as the other Slavs did. When the armies of Charles the Great conquered Pannonia, the German bishops took it upon themselves to divide that country in such a way as to make lower Pannonia subject in ecclesiastical matters to the Diocese of Salzburg; and upper Pannonia, subject to the Diocese of Passau. The pope's approval was not obtained for this division of Pannonia and for this extension of the jurisdiction of the German bishops.

Moravia at this time was ruled by Duke Mojmir (830-846), a prudent and wise man. He recognized the pattern of subjugation of territories under the guise of spreading the Gospel. Duke Mojmir, therefore, initiated a strategy for uniting the Slav nations bordering on his territory. In the meantime he avoided open conflict with the threatening invaders; for a time he even suffered their sovereignty and paid them tribute. Recognizing also that his people would be wiped out if he stubbornly refused to accept Christianity, Duke Mojmir accepted baptism from Urolog Bishop of Passau. Then he cooperated in spreading Christianity in his territory. That is how Moravia came to be regarded as a part of the Diocese of Passau.

While Moravia was ruled by Duke Mojmir, Slovakia was ruled by Pribina Duke of Nitra. Duke Pribina recognized the jurisdiction of Adalram Archbishop of Salzburg and was baptized by him. Pribina then built the church of St. Jimram (Emmeram) in Nitra; this church was blessed by Archbishop Adalram.

A short time after this, in about the year 830, Duke Mojmir waged war against Duke Pribina, sent him into exile, and annexed the Duchy of Nitra to Moravia. The exiled Pribina then recognized the sovereignty of King Ludwig the German (840-876), who, in the year 848, gave Pribina the territory around Lake Balaton in lower Pannonia as his fief. There, Pribina built his castle of Balaton on the site of the present Zalavár. In 848 the fief was made Pribina's own duchy. Missionaries from Salzburg worked in the Duchy of Balaton.

During this time King Ludwig the German began taking steps toward completely subjugating Bohemia and Moravia. He sent missionaries; he tried to lure the Czech and Moravian local officials by making them various promises. In Moravia, he was not successful because Mojmir ruled there with a firm hand. In

Bohemia he persuaded fourteen local officials from territories bordering Bavaria to come to his court in Regensburg in the year 845 to receive baptism. These fourteen local officials had political motives for doing this. By this act they managed to gain the support of the German king for their rebellion against the duke of Bohemia. The baptism of these fourteen local officials was a token recognition of the ecclesiastical jurisdiction of the Diocese of Regensburg, but it did not have any significant effect on the spread of Christianity among the Czechs.

It the year 846, King Ludwig the German sent a military expedition to Moravia against Duke Mojmir. Since he regarded Mojmir's power as dangerous to German interests, he deposed Mojmir and in his place established Mojmir's nephew Rostislav as duke of Moravia. Duke Rostislav, contrary to expectations soon posed a threat to Ludwig. Rostislav directed all his efforts toward shaking off foreign domination and toward establishing his nation as completely independent. When King Ludwig realized this, he once more sent a military expedition to Moravia, in the year 855, but was defeated. Rostislav consolidated his gains, strengthened friendly ties with Bohemia, established his nephew Svatopluk as the non-ruling Duke of Nitra, and made Duke Kocel (Pribina's son and successor) Duke of Balaton (858-867) his ally. That is how the Great Moravian Empire was founded and consolidated.

Duke Rostislav then took the next step toward complete independence. He sought to break all ties with the German rulers, not only in political affairs, but also in ecclesiastical matters. He wished to take his territories out of the jurisdiction of the Archdiocese of Salzburg and the Diocese of Passau and make them subject in ecclesiastical matters directly to the Apostolic See in Rome. This could be accomplished in no other way, he reasoned, than by introducing into the country priests and teachers who would not be Germans, therefore would not seek to promote their political views, priests who would be familiar with the language and customs of the Slav people.

To accomplish this, Rostislav came to an agreement with his nephew Svatopluk Duke of Nitra and with Kocel Duke of Balaton, to send a joint request to Rome and to Constantinople. Thus two delegations were sent at the same time, one to the pope and the other to Emperor Michael III, to ask for heralds of the faith. The pope did not send any, perhaps because he wished first to make a study of ecclesiastical conditions in Moravia and Pannonia before sending missionaries. Unlike the Roman officials, the Emperor in Constantinople immediately understood the situation; he also realized how advantageous it would be to gain Moravia as an ally. Duke Rostislav enjoyed friendly relations with Emperor Michael III.

Duke Rostislav of Moravia, Duke Svatopluk of Nitra, and Duke Kocel of Balaton sent a joint delegation to Constantinople with this message for Emperor Michael III: „Our people have renounced paganism and observe the Christian law. However, we do not have that kind of teacher who would explain for us the true Christian faith in our own language, in order that also other lands, seeing it, would do as we do. Therefore, send us, O Lord, that kind of bishop and teacher. Indeed from you always comes the good law and goes out to all lands.” The emperor assembled his council of advisers, called Cyril, informed him of this affair, and said him: „I know that you are exhausted, O Philosopher, but it is necessary that you go there, for no one is able to fulfill this task as well as you can. Behold, here you have abundant gifts. Take your brother Abbot Methodius, and go. For you are Thessalonians, and all Thessalonians speak perfect Slavonic.”

Cyril recognized God's voice in this request, and he submitted to the Emperor's will. Together with his brother Methodius, he began making preparations for this mission. On learning that there were no Slavonic translations of liturgical books and that the Slavonic language had no standardized alphabet, only local usages with alphabets adapted from Greek and Latin, Cyril decided to devise an alphabet. None of the alphabets in use had characters to symbolize sounds that were exclusively Slavonic. Cyril took the ancient Greek cursive of the sixth and seventh centuries as the basis for a new Slavonic alphabet and invented characters for the sounds not found in Greek. That new alphabet is now called Glagolitic; it was used in ancient Moravia, Pannonia, Bohemia, as well as in Illyricum and Bulgaria. Some scholars believe that the Glagolitic alphabet was modified with the introduction, in the ninth century, of a newer Greek script, the Greek uncial. The person responsible for this development was a pupil of St. Methodius, named Clement, the founder of the Ochrid Monastery.

(Continued in next issue)

ANNOUNCEMENT

Msgr. Ludvík Némec, professor, will take part in CONFERENCE ON VIOLATIONS OF RELIGIOUS FREEDOM AND HUMAN RIGHTS in Soviet-Controlled Central Europe: Czechoslovakia, East Germany, Hungary and Poland, held on May 15-17, 1985 at Marymount College, Arlington, Virginia. Monsignor Némec will report on: THE PERSECUTION OF CATHOLIC CHURCH IN CZECHOSLOVAKIA - Religious situation of Church-State affairs in recent years of 1980's. Conference will be attended by public authorities and provided by secretary.

PAC SUPPORTS SEN. KESTEN'S RESOLUTION REPUDIATING YALTA REP. JACK KEMP SPONSORS RESOLUTION IN HOUSE

The Polish American Congress announced its full support for Joint Resolution S.J. RES. 37, sponsored in the United States Senate by Senator Robert W. Kasten (R-Wis).

The resolution repudiates the negative consequences of the Yalta Agreement of 1945, reaffirms U.S. refusal to recognize as legitimate any spheres of influence in Europe and expresses the solidarity of the American people with the nations of East-Central Europe.

It will be sponsored in the House of Representatives by Rep. Jack F. Kemp (R-Buffalo, NY), who expressed his full support for the resolution at a meeting with the Polish American Congress National Council of Directors on February 22, 1985. It is expected that the resolution will be introduced in the House in the next few days.

In conclusion, the resolution proclaims the United States' hope that the rights of self-determination will be restored to the nations subjected to the captivity of Soviet despotism.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

VOICE OF THE NATION

Illinois

Comment

MALPRACTICE - MONEY AND HEALTH

Each time you visit your family physician, you contribute \$2.00 to 3.00 to his malpractice insurance premium. It used to be pennies. He is still what we call the low risk category. If you see a high risk surgical specialist, your contribution to the malpractice lawyers may go into hundreds.

Actually, you pay for the malpractice crisis even if you don't see a doctor. Just look how your insurance premiums are rising along with our malpractice premiums.

Because of the Medicare cost cutting and fee freeze, physicians can no longer pass the increases on to their patients. My malpractice premium is now higher than an average office rent. Should I wish to semi-retire, I would be operating at a loss.

Quite few of my colleagues threw in their stethoscope and many more will do so, prompted by the malpractice squeeze. OK, there is a surplus of doctors and some can afford to retire. But some cannot and others cannot even start and it is getting more difficult every year.

The US health industry is in for a turmoil because of several critical changes. However, it may be the malpractice crisis that will give a crippling blow.

Do we suddenly practice such bad medicine? No. The record shows that 80 % of the claims in Cook County are unfounded and frivolous. The malpractice insurance companies reserve the right to settle out of court even the most ridiculous claims, if they are below \$20,000. That is how much it costs to defend a claim in the present judicial system. And, so the racket continues, with the lawyer getting about 40 % of the awards, more than the claimant gets. In the cases defended, the jury found for the physicians 75 % of the time!

How is it in the big league, where there is serious substance to the claims? The malpractice lawyers make millions in the 33 % contingency fees in single cases. That explains the astronomy of the awards and invites more of this heavy weight championship, in which the life earnings of most of us are dwarfed by the preposterous figures. Yet, we are all hostages to this legal system and pay for this greedy, cynical shows.

Friends, we are all in the same boat, which, with all the flaws, still carries the best medical service system in history. What can we do to keep it afloat?

Your ball point pen is still a good weapon in our slow, democratic process. This is how you can reach your legislators: The Honorable State Representative - (Or State Senator), House (or Senate) Post Office, State

House, Springfield, Illinois. Or phone them at (217) - 782-2000 and urge them to vote yes on the ten malpractice reform bills, now before the legislature. Space does not allow an explanation of all of them. The ones I consider pivotal, would, if made into law, do the following:

Form expert panels that would preview the validity of malpractice cases and recommend compensation, if appropriate, before they enter the costly and lengthy court process.

Physicians could countersue the claimants, and, especially, their lawyers, when maliciously prosecuted. This one is expected to be most vigorously opposed by the Trial Lawyers Association.

Patients would receive a greater share of their malpractice awards through a sliding scale limit on contingent fees of the attorneys.

Our own area legislators, Senator Judy Baar Topinka and Representative Jack Kubik are as solid as their electorate and are cosponsors of the reform bills. I understand they were joined by several lawyers in the Illinois assembly who are above the unscrupulous interests and methods of their less reputable colleagues.

Lets develop a good civic habit of keeping in touch with as many of them as possible and about all the issues that concern us. Have your friends and relatives elsewhere do the same.

Right now, the issue is our money and more than money can buy: our health.

George Podzamsky, M.D., S.C.

Looking Ahead

by Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE CHALLENGE OF BILINGUALISM

Our nation is faced with a very serious challenge, far greater even than the regressive "civil rights" movement of the 1960's. Soon, as a result of immigration from Latin America, both legal and illegal, Hispanics will become the largest minority in the country.

The problem is caused by the fact that some Hispanic leaders choose to pursue a separatist course for Latin Americans rather than to assimilate fully into U.S. society.

There is considerable evidence to document the charge that the intent of these leaders and their organizations is to create a separatist movement within the U.S. much like that centered in Quebec in Canada.

Currently the movement is using bilingual education as its primary device for promoting the initial stages of its objectives. All this is being funded by U.S. taxpayers who have been misled as to the real objectives of the program.

One prominent educator who has expressed concern with the bilingual program is Albert Shanker, president of the United Federation of Teachers. In an article in the *New York Times* he asked:

"... Will federal programs lead the U.S. to become another Quebec? The American people come from many cultures, many language backgrounds. One of the major

purposes of the American public school has been to 'Americanize' waves of immigrants — most of whom did not speak English. That meant teaching them English. Ethnic groups had their foreign language newspapers and neighborhoods where their language was spoken, their culture preserved. But in the schools, as in public life in general, English was used. This policy worked. It brought many together to forge a nation. This new policy is a radical change. It is bad for the child. It will do harm to the nation."

The bilingual programs have loosed a divisive influence in the country. As Dr. S.I. Hayakawa said in a recent letter, "English has long been the main unifying force of the American people. But now prolonged education in public schools and multi-lingual ballots threaten to divide us along language lines."

When he was a United States Senator, Dr. Hayakawa introduced a Constitutional amendment to make English the official language of the United States. Since leaving the Senate he has formed a national tax-exempt foundation to promote the adoption of this amendment.

In addition to making English our official language, the amendment will restore the English-only ballot and limit bilingual education to a transitional rather than a lengthy bicultural role.

We agree with Dr. Hayakawa when he said, "We have enough problems as a nation, without having to talk through an interpreter."

Those who are interested in obtaining more information about the problem of the bilingual movement or who would like to have the precise wording of the amendment, may contact Dr. S.I. Hayakawa at U.S. English, Box 14181, Washington, DC 20044.

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba postačí

Velikosti 6—12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

TWO SPECIAL DEPARTURES TO CZECHOSLOVAKIA JUNE 14 - JULY 5

Two week motorcoach tour of Germany, Austria, Hungary and Czechoslovakia plus 1 optional week in Prague with tickets to the SPARTAKIADA

JUNE 24 - JULY 15

One optional week in Prague with tickets to the SPARTAKIADA plus two week Grand Tour of Czechoslovakia

CALL -

LIHANI - NEMECEK TRAVEL

5923 Broadview Rd.
Cleveland, Ohio 44134
(216) 749-7458

ONLY A FEW SEATS LEFT -
CALL AS SOON AS POSSIBLE

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdnych aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)